

ಅಪರಂಜಿ

ಡಿಸೆಂಬರ್ 2001

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಪ್ರಕಾಶ್

ಶಿವಕುಮಾರ್

ಸರೋಜ ಆರ್. ಅಚಾರ್ಯ

ಪ್ರಭಾ

ಅಣ್ಣಾಸ್ವಾಮಿ ಮೊದಲಿಯಾರ್

ನೀರಗುಂದ ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ ರಾವ್

ಎಸ್ಕಾಮೂರ್ತಿ

ಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 5.00

ಸ್ಥಾಪನೆ : 1990

ಬಾಸವಿ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ನಿಯಮಿತ

ಶ್ರೀ ಕನ್ಯಕಾಪರಮೇಶ್ವರಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆವರಣ, 8ನೇ ಕ್ರಾಸ್
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 003. ದೂರವಾಣಿ : 3447014
ಶಾಖೆ : ನಂ 4, ಸಂಜಯನಗರ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಎನ್.ಜಿ.ಇ.ಎಫ್. ಬಡಾವಣೆ
ಬೆಂಗಳೂರು-560 094. ದೂರವಾಣಿ : 3419780

**ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ತ್ವರಿತಗತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆ
ನಿಮ್ಮ ಶುಭೋದಯಕ್ಕೆ - ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳು**

ಭಾಗೀರಥಿ

ಗೌರಿಹಬ್ಬ, ಗರುಡ ಪಂಚಮಿ,
ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ
ನಿಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ
ಪರವಾಗಿ ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಗಳಾಗಿ
ಆಜೀವ ಪರ್ಯಂತ ಹಣವನ್ನು
ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡುವ ಯೋಜನೆ.
ನೀವು ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕಾದ ಕನಿಷ್ಠ
ಮೊತ್ತ ರೂ **600-00** ಮಾತ್ರ.

ಜ್ಞಾನ ಜ್ಯೋತಿ ಠೇವಣಿ

ಇಂದು ನೀವು ತೊಡಗಿಸುವ
8,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು
20 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ **1,35,000**
ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ನಗದು ಪತ್ರ

ಕೇವಲ 5 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹಣ
ದ್ವಿಗುಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.
ನಿಮ್ಮ ನಿಶ್ಚಿತ ಠೇವಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಶೇ
15ರಷ್ಟು ಆದಾಯ.

ನಿಮ್ಮ ಕಷ್ಟಾರ್ಥ ಹಣ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿ, ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಿ.

ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ.

ರಾ.ಪ. ರವಿಶಂಕರ್
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಎ.ಆರ್. ಆರುಣ್ ಕುಮಾರ್
ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು

ಎನ್. ಪಾರ್ವತಿ
ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ನಿರ್ದೇಶಕರುಗಳು

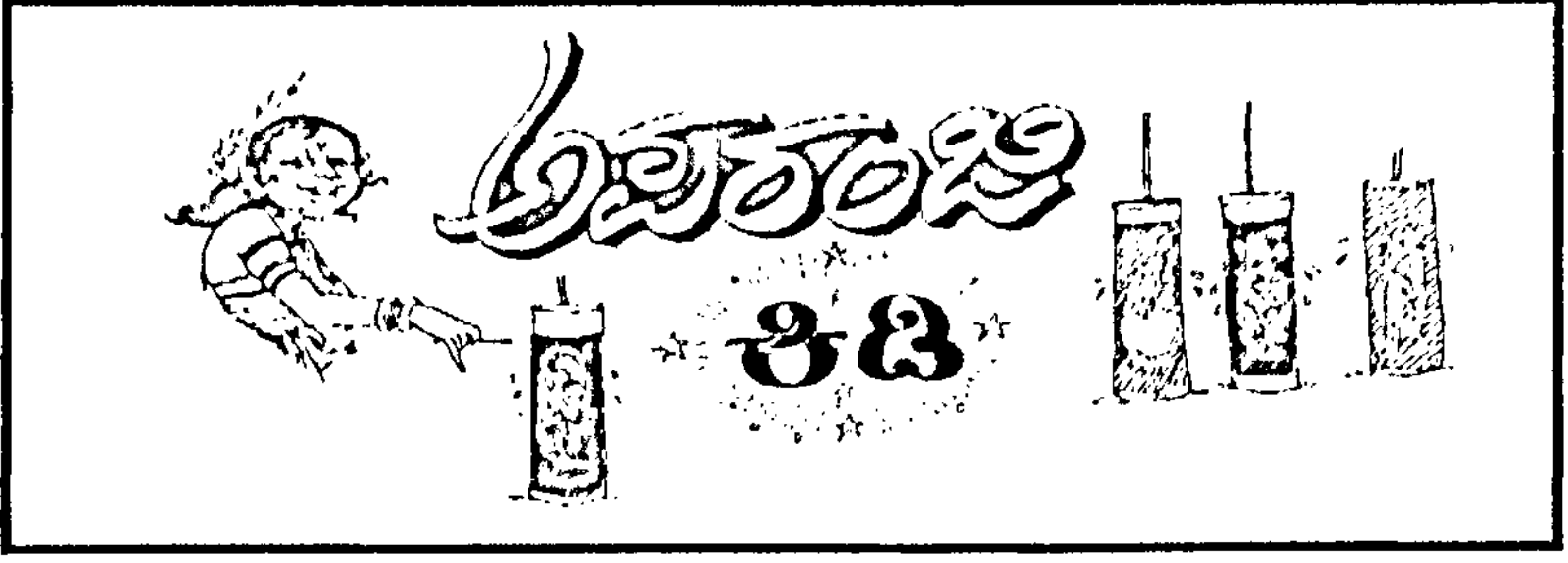
ಜೆ.ಪಿ. ಸುದರ್ಶನ್ ಗುಪ್ತ ■ ಡಾ|| ಪಿ. ಎನ್. ಗೋವಿಂದರಾಜುಲು ■ ವೈ. ವಿ. ಶಾಂತಮೂರ್ತಿ
ಕೆ.ವಿ. ಸುರೇಶ್ ಕುಮಾರ್ ■ ಸಿ. ಎನ್. ನಾಗೇಶ್ವರ ರಾವ್ ■ ಬಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ
ಎಸ್. ಸತೀಶ್ ■ ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ಎಂ. ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ ■ ಹೆಚ್. ಬಿ. ಪ್ರಸಾದ್ ■ ವಿ.ಎ. ಅಶ್ವಥ್

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು:	ಚಂದಾ ವಿವರ:
ಶ್ರೀ ಆ. ರಾ. ಸೇ.	ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 5.00
ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ	ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 60
ಸಂಪಾದಕ:	ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಚಂದಾ : ರೂ. 500
ಶಿವಕುಮಾರ್	Ph: 3345259
ನಿರ್ವಹಣೆ:	email: aparanji@hotmail.com
ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ	website: aparanjimag.com
ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್	
ವಿಳಾಸ: ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 003 (ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ)	

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪುಟ 19	ಡಿಸೆಂಬರ್ - 2001	ಸಂಚಿಕೆ - 3
ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	2
ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ	ಶಿವಕುಮಾರ್	4
ವೀಆರೆಸ್	ಸರೋಜ ಆರ್. ಆಚಾರ್ಯ	8
ನಿಯತಕ್ರಿಯೆ! (ರುಟೀನ್)	ಪ್ರಭಾ	13
ಎಲ್ಲಿಗೆ ಪಯಣ?	ಅಣ್ಣಾಸ್ವಾಮಿ ಮೊದಲಿಯಾರ್	18
ವಾರದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು	ನೀರಗುಂದ ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ ರಾವ್	26
ಪಯಣದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ	ಎಸ್ತಾಮೂರ್ತಿ	37

೦ಪ್ರಕಾಶ್

ನಗರದಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ಐ.ಟಿ. ಮೇಳ
- ಸುದ್ದಿ

ಜುಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಹೂವು !!

★ ★ ★

ನಗರಕ್ಕೆ ಜರ್ಮನಿಯ ಚಾನ್ಸಲರ್
- ಪತ್ರಿಕೆ

ಅವರಿಗೆ ಕೋಡರೋಪರಾಚಾರ ಕಾದಿದೆ !!

★ ★ ★

ಪಾಕ್ ಅಣ್ವಸ್ತ್ರ ಸುರಕ್ಷಿತ: ಜಾರ್ಜ್ ವಿಶ್ವಾಸ
- ಪತ್ರಿಕೆ

ಅದೇ ನಮಗೆ ಭಯ!!

★ ★ ★

ಕಾವೇರಿ ವಿವಾದ; ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಇತ್ಯರ್ಥದ ಆಶಾಭಾವನೆ
- ಸುದ್ದಿ

ಕಾವೇರಿ ನಕ್ಕಳಂತೆ!!

★ ★ ★

ಮನೆಗಳ್ಳತನ, ಚಿನ್ನ ಪಾಲಿಷ್ ನೆಪದಲ್ಲಿ ವಂಚನೆ
- ಪತ್ರಿಕೆ

ಪಾಲಿಷ್ ಅಂತೂ ಆಯಿತಲ್ಲ!!

★ ★ ★

ವ್ಯಾಪಾರದ ಜತೆ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಒತ್ತು ಕೊಡಲು ಕರೆ

- ಸುದ್ದಿ

ಶಿಕ್ಷಣವೇ ವ್ಯಾಪಾರವಾಗಿದೆಯಲ್ಲ??

★ ★ ★

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕೋಟೆ ಅಭದ್ರಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರತಿ ಪಕ್ಷಗಳ ಹೋರಾಟ

- ಪತ್ರಿಕೆ

ಅರೆ, 'ಕೋಟೆ' ಇದ್ದದ್ದೇ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ??

★ ★ ★

ಅವ್ಯವಹಾರದ ಕೇಂದ್ರ: ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿ

- ಸುದ್ದಿ

ಅದಕ್ಕೇ, ವಯಸ್ಕರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಲೇಬಾರದು!!

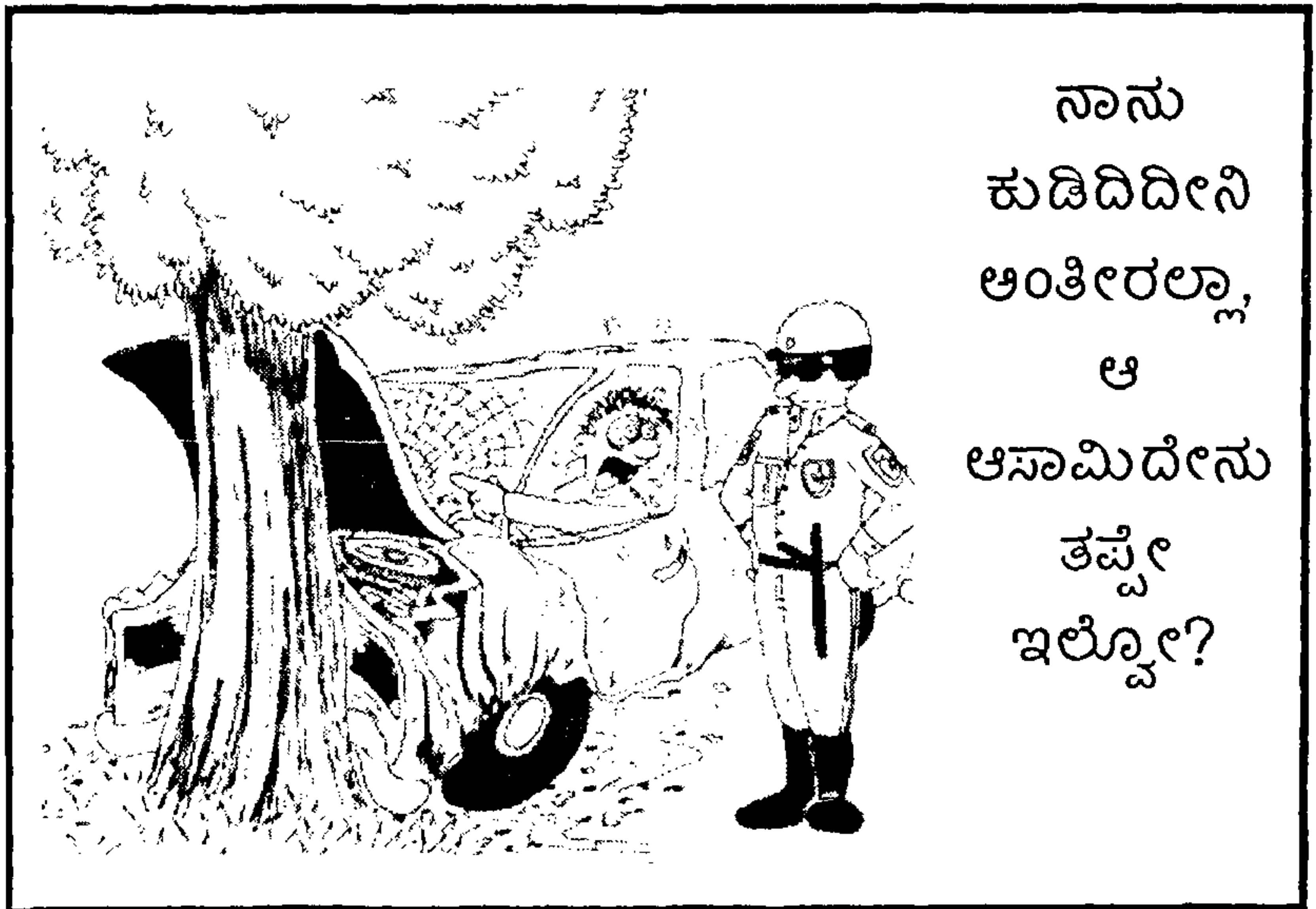
★ ★ ★

ಲಂಚಕೋರರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಲು ಸಿ.ಬಿ.ಐ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕರೆ

- ಪತ್ರಿಕೆ

ಅರಣ್ಯರೋದನ ಅಂದರೆ ಇದೇ ಇರಬೇಕು!!

★ ★ ★

ನಾನು
ಕುಡಿದಿದೀನಿ
ಅಂತೀರಲ್ಲಾ,
ಆ
ಆಸಾಮಿದೇನು
ತಪ್ಪೇ
ಇಲ್ಲೋ?

ಹದಿನೆಂಟರ ಅಪರಂಜಿ

ಮೊನ್ನೆ ನವೆಂಬರ್ ಹತ್ತರಂದು ಭಾರತೀಯ ವಿದ್ಯಾಭವನದಲ್ಲಿ ಅಪರಂಜಿಯ ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸಿದ್ದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರಬಹುದು. ಕೊರವಂಜಿಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ನಗೆ ರಸಿಕರ ಮನದಲ್ಲಿ ನಲಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅ.ರಾ.ಸೇ., ಶಿವಸ್ವಾಮಿ, ಹಾ.ರಾ., ಹಾರ್ಡ್‌ಲೈ ಹಾಗೂ ಸುನಂದಮ್ಮ ಇವರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಸೇರಿದ್ದೇ ಅಂದಿನ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ. “ಗುಂಡೋಪಂತರ ಗೋಳು” ಖ್ಯಾತಿಯ ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲದ್ವಾರಾಮಾನುಜ ಅಂದಿನ ಸಮಾರಂಭದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿ ಹಿರಿಯರನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸಿದರು. ಡಿಪೆಂಡಬಲ್ ಮಾತುಗಾರರಾದ ಶೀನು, ಮಿತ್ರ ಇವರುಗಳು ಅಪರಂಜಿ ಕುರಿತು ಭಾಷಣದ ಮಧ್ಯೆ ತಮ್ಮ ಸ್ಟೇಷನ್ ನಗೆಚಾಟಿಕೆ ಸೇರಿಸಿ ಜನಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಮುದ ತಂದರು. ನವೆಂಬರ್ ಹತ್ತು ರಾಶಿಯವರ ಜನ್ಮದಿನವೂ ಹೌದು. ಈ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಕಮಲಾ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯವರು ರಾಶಿಯವರೊಂದಿಗಿನ ಹಲವು ಹೃದಯಸ್ಪರ್ಶಿ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಈ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಸನ್ಮಾನಿತರ ಪರವಾಗಿ ಹಾರ್ಡ್‌ಲೈಯವರು ಎರಡು ನಿಮಿಷ ಮಾತನಾಡಿ ಗತಕಾಲದ ನಗೆವೈಭವವನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡರು.

ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆಯ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಹದಿನೆಂಟು ವರುಷ ಕಡಿಮೆಯೇನಲ್ಲ. 1983ನೇ ಇಸವಿ. ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರುಷಗಳ ಕಾಲ ಕನ್ನಡ ಜನತೆಯನ್ನು ರಂಜಿಸಿ, ನಗಿಸಿದ ಕೊರವಂಜಿ ಕಾಡಿಗೆ ತೆರಳಿ ಹದಿನಾರು ವರ್ಷ ಆಗಿತ್ತು. ರಾಶಿಯವರು ತಮ್ಮ ಸಾರ್ಥಕ ಜೀವಿತದ ಕೊನೆಯ ಹಂತವನ್ನು ತಲುಪಿದ್ದರು. ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಜೆ ಅರಾಸೇ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಅವರ ಜೊತೆ ಒಬ್ಬ ಗೆಳೆಯರನ್ನೂ ಕರೆತಂದಿದ್ದರು. ಮಲಗಿದ್ದ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರ ಬಳಿ ನಾನೇ ಅವರನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದೆ. ಪರಸ್ಪರ ಕುಶಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ನಂತರ ಅರಾಸೇ ಕೊರವಂಜಿಯನ್ನು ಪುನಃ ಹೊರತರುವ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ಮೊದಲಿಗೆ ರಾ.ಶಿ. ಅಷ್ಟೇನೂ ಉತ್ಸಾಹ ತೋರಿಸದಿದ್ದರೂ, ಕೊನೆಗೆ ಅರಾಸೇಯವರ ಸ್ನೇಹಪೂರ್ಣ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಮಣಿದು ತಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡಿದರು. ಒಂದು ಷರತ್ತನ್ನೂ ಹಾಕಿದರು. “ಕೊರವಂಜಿ, ಅನ್ನೋ ಹೆಸರು ಬೇಡ. ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಹೆಸರನ್ನಿಡಿ. ಕೊರವಂಜಿ ಪರಂಪರೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಿಲ್ಲಲಿ. ಹೊಸ

ಪತ್ರಿಕೆ ಅದರದ್ದೇ ಆದ ಪರಂಪರೆ ಬೆಳೆಸಲಿ” ಅಂದರು. “ಯಾವ ಹೆಸರನ್ನಿಡೋಣ ಸಾರ್?” ಅಂತ ಅರಾಸೇ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ “ಅಪರಂಜಿ” ಹೆಸರನ್ನು ರಾ.ಶಿ.ಯವರೇ ಸೂಚಿಸಿದರು. 1983ರ ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಅಪರಂಜಿಯ ಮೊದಲ ಸಂಚಿಕೆ ಚಿತ್ರದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಯಿತು. ಅಪರಂಜಿಯ ಮೊದಲ ಸಂಪಾದಕರು ಶ್ರೀ ಆರ್. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್ ಅವರು. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಎಂಬುವರ ಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ಅಪರಂಜಿ ಮುದ್ರಣ. ವಿತರಣೆಯನ್ನು ನಾನು ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅ.ರಾ.ಸೇ. ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಧಾನ ಸಲಹೆಗಾರರು ಹಾಗೂ ಟಾರ್ಮೆಂಟರ್ ಇನ್ ಫೀಫ್. ಕಷ್ಟಪಟ್ಟೊಂಡು ಯಾವುದರೂ ಒಂದು ಲೇಖನ ಬರೆದು ಅವರಿದ್ದ ಭರಮಸಾಗರಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದ್ದೆ, “ನಿಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿ ತಿಪ್ಪೆ ಇರಲಿಲ್ಲವೇ, ಇಲ್ಲಿಗೆ ಯಾಕೆ ಕಳಿಸಿದಿರಿ?” ಅಂತ ಅವರ ಪ್ರಶ್ನೆ.

ಅಂತೂ, ಸುಮಾರು ಎಂಟು ತಿಂಗಳು ಈ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ, ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಸ್ ನಡೆದ ಮೇಲೆ “ಇದು ಯಾಕೋ ಸರಿಹೋಗಲ್ಲ” ಅಂತ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದಲೇ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರತರಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆವು. ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕತ್ವದ ಭಾರ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಅಪರಂಜಿಯ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಅನೇಕ ಲೇಖಕ ಲೇಖಕಿಯರು ನಮಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ನಿಂತರು. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಬರಹಗಾರರನ್ನು ನೆನೆಯುವಾಗ ದಿವಂಗತ ಎಂ.ಎಸ್.ಕೆ. ಪ್ರಭು ನೆನಪಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅಪರಂಜಿಗೆ, ಸರಳ ಸೌಮ್ಯ ಜೀವಿ ಪ್ರಭು ಅವರ ಕಾಣಿಕೆ ಮಹತ್ತರವಾದುದು. ಅವರ exquisite ಹಾಸ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಂದಿಗೂ ಇತರ ಅಪರಂಜಿ ಲೇಖಕರಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ನಮ್ಮನ್ನಗಲಿರುವ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಲೇಖಕಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾಂತಾ ರಘು. ಇವರ ಲೇಖನಗಳು ಅಪರಂಜಿಯ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದವು.

ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಅಪರಂಜಿ, ಮಹಿಳಾ ಬರಹಗಾರ್ತಿಯರ ಒಂದು ದಂಡನ್ನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದೆಯೇನೋ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಮೊದಲ ಸಂಚಿಕೆಗಳಿಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಲೀಲಾ ಮಿರ್ಲೆ, ಕಮಲಾ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ, ಭುವನೇಶ್ವರಿ ಹೆಗಡೆ ಇವರುಗಳೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಟಿ.ಎಸ್. ಅಂಬುಜ, ಚಂಚಲಾ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ಚಂಚಲಾ ಸುರತ್ಕಲ್, ಇಂದು ರಮೇಶ್, ಜ್ಯೋತ್ಸ್ನಾ ಕಾಮತ್, ಸರೋಜ ಆಚಾರ್ಯ, ಶೈಲಜಾ ಪ್ರಭಾಕರ್, ಶೋಭಾ ಪ್ರಮೋದ್, ವಿಜಯಾ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ್, ಸಂದಿನಿ ಕಾಪಡಿ, ಶ್ಯಾಮಲಾ ರವಿಶಂಕರ್, ಕುಮುದಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್, ಅರುಣಾ ಕಾರಂತ, ಲೀಲಾ ಶೇಖರ್ ಇವರೇ ಮೊದಲಾಗಿ ಅನೇಕ ಲೇಖಕಿಯರು

ಅಪರಂಜಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ನಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತೆಯೇ ಅಪರಂಜಿ ಲೇಖಕರ ಬಳಗ ಬಹಳ ಹಿರಿದು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನೂ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಹೆಸರಿಸಲಾಗದಿದ್ದರೂ, ಒಟ್ಟಾರೆ ಇವರ ಚಿಂತನೆಯ ನಗೆಚೆಲುವು ಅನಿಕೇತನ.

ಅಪರಂಜಿಯ ಮೊದಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಹಿರಿಯರು ನನಗೆ ಧೈರ್ಯತುಂಬಿ ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿ ನಿಂತರು. ಹಿರಿಯರಾದ ಮಾನ್ಯ ಜಿ.ವಿ.ಕೆ. ರಾವ್ ಅವರು, “ಕೆಲಸ ಕಷ್ಟ ಅಂತ ಹಿಂಜರೀಬೇಡ್ರೀ, ಯಶಸ್ಸು ಕಂಡೇ ಕಾಣ್ತೀರ, ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ” ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದರು. ದಿವಂಗತ ನಿರಂಜನ ಅವರು “ಕೊರವಂಜಿ, ಪರಂಪರೆ ಕೊರವಂಜಿಗೆ. ಅಪರಂಜಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ಛಾಪು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಿ” ಅಂತ ಹೇಳಿ, ತುಂಬು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಆಜೀವ ಚಂದಾ ನೀಡಿದ್ದರು. ದಿವಂಗತ ಲಂಕೇಶ್ ಅವರಿಗೆ ಅಪರಂಜಿಯ ಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ಅಭಿಮಾನವಿತ್ತು. “ಅಪರಂಜಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ಆಗಬೇಕಿ. ಈ ನಾಡಿಗೆ ಅದರ ಅಗತ್ಯ ಇದೆ” ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು ಲಂಕೇಶ್. ಈ ಎಲ್ಲ ಹಿರಿಯರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಅಪರಂಜಿಗೆ ಶ್ರೀರಕ್ಷೆ. ಅಪರಂಜಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ವಲಸೆ ಬಂದಾಗ ಅವಳನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಅವಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ಕೊಟ್ಟವರು, ಶ್ರೀ ವಿ.ಆರ್. ನಾಥ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ನರಕೇಸರಿ. ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಜೊತೆಯಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಮುದ್ರಣಾಲಯದಿಂದ ಅಪರಂಜಿ ಅಚ್ಚಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮುದ್ರಕ, ಸಂಪಾದಕ ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ನಮ್ಮ ಬಾಂಧವ್ಯ ಈಗ ಗೆಲೆತನಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದೆ. ಅವರು ಆತ್ಮೀಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಪರಂಜಿ ಬಳಗದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಚ್ಚು ಮೊಳೆ ಟೆಕ್ನಾಲಜಿಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿದು ಡಿಟಿಪಿಯನ್ನು ಬಳಸತೊಡಗಿದಾಗ ಒಮ್ಮೇಗಾ ಲೇಸರ್‌ಟೆಕ್‌ನ ರವಿ ಮತ್ತು ಆಚಾರ್ ಇವರಿಬ್ಬರು ತರುಣರು ಅಪರಂಜಿಯನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಈ ತರುಣರ ಸ್ನೇಹಪರತೆ, ಮೃದುಭಾಷೆ, ಕರ್ತವ್ಯನಿಷ್ಠೆ ಇವು ಅಪರಂಜಿಯನ್ನು ಮಿತ್ರ ಋಣದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಸಿದೆ.

ಕೊರವಂಜಿಯಂತೆಯೇ, ಅಪರಂಜಿ ಸಹಾ ಕಾಡಿನ ಹಾದಿ ಹಿಡಿಯದಿರಲು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಒಂದು ಸುಭದ್ರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಗೆಲೆಯ ನಾಗೇಶ್ ಒತ್ತಾಯಿಸಿದಾಗ ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್ ರೂಪುರಳೆಯಿತು. ಮಿತ್ರರಾದ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ, ಕೃಷ್ಣಸುಬ್ಬರಾವ್, ನಾಗೇಶ್ ಇವರುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ನಮ್ಮ ಮುದ್ರಕರಾದ ನಾಥ್ ಅವರನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಟ್ರಸ್ಟನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿಯೇಬಿಟ್ಟೆವು. ನಾಥ್ ಅವರನ್ನು

ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ, ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ, ಹಣ ವಿತರಣೆ ಎರಡನ್ನೂ ಅವರ ತಲೆಗೆ ಕಟ್ಟಿ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಸುಖವಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಅಪರಂಜಿ ಹೈಟೆಕ್ ಆಗಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳದ್ದೆ ಆದ ವೆಬ್‌ಸೈಟ್ ಇದೆ. aparanjimag.com ಅನ್ನು ನಮ್ಮ ಅನೇಕ ಸಾಗರೋತ್ತರ ಗೆಳೆಯರು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಆನಂದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಪರಂಜಿಯ ಬಗ್ಗೆ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನನ್ನ ಮಗಳು ಆರತಿ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಮನೆ ಬಿಡು ಎನ್ನಿಸದ ಹಾಗೆ, ಅಪರಂಜಿ ಮಗಳಿನಂತೆ ಮನೆ, ಮನ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಅಪರಂಜಿಗೆ ಋಣಿ.

– ಶಿವಕುಮಾರ್

“ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದೂ ಆ ಡಾಟ್‌ಕಾಮ್, ಈ ಡಾಟ್‌ಕಾಮ್

ಅಂತಿರಾರೆ. ಈ ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್‌ನಿಂದ ತಲೆ

ಚೆಟ್ಟುಹಿಡಿದು ಹೋಗಿದೆ.”

“ನಾನೊಂದು ವೆಬ್‌ಸೈಟ್ ಹೇಳ್ತೀನಿ.

ಅದನ್ನ ನೋಡಿ. ಸರಿಹೋಗತ್ತೆ.”

ವೀಆರೆಸ್

- ಸರೋಜ ಆರ್. ಆಚಾರ್ಯ

ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ರಾಮಗೋಪಾಲನಿಗೆ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ನ ಎ ಬಿ ಸಿ ಡಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯಲು ಗೆಲೆಯನೊಟ್ಟಿಗೆ ಅಲಿಯನಾಗಿ 'ಸೈಬರ್ ಪಾಯಿಂಟ್' ನೊಳಗೆ ಗತ್ತಿನಿಂದ ನುಗ್ಗಿದ್ದ ಅಷ್ಟೆ. ಒಂದು ಗಂಟೆ ಕಾಲ ಪಿಳಿ ಪಿಳಿ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರ ಬಂದವನು 'ಹೋಟೆಲ್ ಕಿದಿಯೂರ್' ನಲ್ಲಿ ಗಡದ್ದಾಗಿ ಉಟ ಮುಗಿಸಿದ. 'ಈಗ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದು?' ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಬರೀ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಿರು ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲೇ ಆಟೋ ಹಿಡಿದು 'ಡಯಾನಾ' ಥಿಯೇಟರ್‌ನ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕತ್ತಲಾದ ಒಂದು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಸಿನಿಮಾ ನೋಡಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು 'ವುಡ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ಸ್' ನಲ್ಲಿ ಹಲ್ವಾ ಗರಿಗರಿ ಮಸಾಲೆದೋಸೆ, ಕಾಫಿ - ಒಳಗಿಳಿಸಿದ ಮೇಲೆ! ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಮನೆಯ ದಾರಿ ಹಿಡಿಯಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆಗಲೇ ರಾತ್ರಿ ಎಂಟು ಗಂಟೆಯಾಗಿತ್ತಲ್ಲ!

ಇಷ್ಟು ಓದಿದಾಗ ನಿಮ್ಮ ಮನೋ ನೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಈ ರಾಮಗೋಪಾಲ ಒಬ್ಬ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಲ್ಲದ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾಗಿ ಗೋಚರಿಸಬಹುದು ಅಥವಾ ಹೆಂಡತಿ ತವರಿಗೆ ಹೋಗಿರಲು, ರಜಾ ದಿನವನ್ನು ಕಷ್ಟದಿಂದ ದೂಡುತ್ತಿರುವ ತರುಣ ಗಂಡನಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು, ಇನ್ನೂ ಏನೇನೋ ಆಗಿ ಕಾಣಬಹುದು, ಅಲ್ಲವೇ? ನೋಡುವ!

ಎರಡು ಬೆಳೆದ ಹುಡುಗರ ತಂದೆಯಾದ ರಾಮಗೋಪಾಲನಿಗೆ ಮುಂದಿನ ಮೇ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಐವತ್ತು ತುಂಬುತ್ತದೆ. ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಮಾಜಿ ಉದ್ಯೋಗಿಯಾಗಿರುವ ಅವನಿಗೆ ಈಗ ಎಲ್ಲವೂ ರಜಾ ದಿನಗಳೇ! ಸದ್ಯ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ - ಅವಳು ಕೂಡ ಎಳೆ ತರುಣಿಯೇನಲ್ಲ ಬಿಡಿ - ತವರಿಗೆ ಹೋಗಿರುವುದು ಮಾತ್ರ ನಿಜ! ಆದರೆ ಏಕೆ?

ಉತ್ತರ ಬೇಕಿದ್ದರೆ ಅವನ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮದ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳ ಒಂದು ನಮೂನೆಯನ್ನಾದರೂ ಕದ್ದು ಕೇಳಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ (ಶಾಂತಂ ಪಾಪಂ)

★ ★ ★

'ನೋಡಿ, ಹತ್ತು ದಿನದಿಂದ ಹೇಳ್ತಾನೇ ಇದ್ದೇನೆ, ನೀರಿಂದು ಭಾರೀ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ ಅಟ್ಟದಿಂದ ಹಂಡೇನ ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ಕೊಡೀಂತ....'

‘ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ, ಇಳಿಸಿದರಾಯ್ತು, ಅದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸವಾ? ಒಂದರ್ಧ ಗಂಟೆ ತಡಿ, ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ನ ಲಾಸ್ಟ್ ಮೂರು ಓವರ್‌ಗಳು ಮುಗೀಲಿ’

ಅರ್ಧ. ಒಂದು. ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳ ನಂತರ ರೋಸಿ ಹೋದ ಹೆಂಡತಿ, ಏಣಿಯಿಟ್ಟು, ಒಬ್ಬಂಟಿಗಳಾಗಿಯೇ ಹಂಡೆ ಇಳಿಸುವುದನ್ನು ಕಡೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡುವ ಇವನು, ಊಟ ಮಾಡಿ ಕೈ ತೊಳೆಯುವಾಗ, “ಓಹ್, ಹಂಡೆ ಕೆಳಗಿಳಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟೆಯಾ? ನಾನು ಈಗ ಅಟ್ಟ ಹತ್ತಬೇಕೆಂತಲೇ ಇದ್ದೆ” ಎಂದು ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಉದ್ಗರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ರಾಮಗೋಪಾಲನ ಹುಟ್ಟುಗುಣ (ದೋಷ)ಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು ಒಂದು ತೆರನಾದ ಅಹಂಕಾರ! (ಅವನು ಅದನ್ನು ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ) “ನಂಗಿ ಯಾರ ಮುಲಾಜೂ ಇಲ್ಲ! ಮತ್ತು ಬೇಡ! ಏ ಅಮ್ ಇಂಡಿಪೆಂಡೆಂಟ್” ಎಂದು ಆಗಾಗ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಹುಚ್ಚು! ಎರಡನೆಯ ದೋಷವೆಂದರೆ ಅವನ ಮೈಗಳ್ಳತನ! ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸವಿರಲಿ ‘ನಾಳೆ’ ಎಂದು ದೂಡುವ ಜಾಯಮಾನ. ಹೀಗೆ ನಾಳೆ, ನಾಳೆ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇವನ ಮನೆ ಇನ್ನೂ ಹಾಳಾಗಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಸದಾ ‘ಇಂದು, ಈಗ’ ಎನ್ನುತ್ತಿರುವ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಕಮಲ.

ಸಂಸಾರ ರಥವನ್ನು ಓಡಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಇಂಧನ ಸಿಗುವುದೆಂಬ ಏಕಮಾತ್ರ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವುದೋ ಬ್ಯಾಂಕಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಎಂಟು ಗಂಟೆ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಿ ಬರುವ ರಾಮಗೋಪಾಲನಿಗೆ ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೆಟ್ಟ ಚಟಗಳೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇರುವ ಚಟಗಳೆಂದರೆ ನಲವತ್ತು ಚಾನಲ್ ಇರುವ ಟಿ.ವಿ., ಟೆನಿಸ್ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಕೆಟ್ ವೀಕ್ಷಣೆ!

ಇನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಕೂಡ ಇವನಂತೆಯೇ ಸೋಫಾ ಬಿಸಿ ಮಾಡುತ್ತ ಲಂಬೋದರರಾಗ ಬಾರದೆಂಬ ಕಾಳಜಿಯಿಂದ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ಅವರನ್ನು ಕರಾಟೆ, ಟ್ಯೂಷನ್, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಎಂದು ಮನೆಯಿಂದಾಚೆಗೇ ಸದಾ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಮಲ, ಕಾಲೇಜು ಸೇರಿದ ಅವರನ್ನು ಸೀದ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ಗೇ ರವಾನಿಸಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು.

ಈ ಮಧ್ಯೆ ಬ್ಯಾಂಕಲ್ಲಿ ವಿ.ಆರ್.ಎಸ್. ಯೋಜನೆ ಬಂತು. ಅದಕ್ಕೆ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ಅರ್ಜಿ ಬಹುಶಃ ಇವನೇ ಕಳುಹಿಸಿರಬೇಕು! ಒಂದು ಶುಭ ದಿನದ ಸಂಜೆ ಹಾರ, ಶಾಲು ಸಹಿತ ಮನೆಗೆ ಮರಳಿದ್ದೇ ಗೊತ್ತು! ಕಮಲ ತೂಗಾಡಿದಳು. “ಅಲ್ಲಾ, ಕಮಲ, ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲೇ, ಕಮಲ, ತೇಗುಬಿಡಲೇಂತ ಕೇಳೋರು, ನೀವು ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯಾನ ಯಾಕ್ರೀ ನನ್ನತ್ತ ಕೇಳಿಲ್ಲ?”

ಎಂ.ಜಿ.ಆರ್. ನಂತೆ ಒಂದು ಕೈ ಮೇಲೆತ್ತಿದವನು “ಹೂಂ, ಯಾರನ್ನು ಏನು ಕೇಳೋದು? ಸರ್ವಿಸ್ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಅಷ್ಟು ವರ್ಷ; ರಜೆ ತೆಗೆಯೋದು, ರಿಟೈರ್ ಆಗೋದು ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಹಕ್ಕು! ಐ ಆಮ್ ಇಂಡಿಪೆಂಡೆಂಟ್!” ಎಂದು ಅಹಂಕರಿಸಿದ.

“ಹೂಂ, ಏನೋ ಅಂತಾರಲ್ಲಾ, ಹಾಗೆ. ಆಕಳಿಸೋನಿಗೆ ಕರ್ಲಾನ್ ಮೆತ್ತೆ ಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತು” ಎಂದು ಬುಸುಗುಟ್ಟಿ ಸುಮ್ಮನಾದಳು ಕಮಲ.

ಸ್ವಯಂ ನಿವೃತ್ತಿ ಹೊಂದಿದ ನಂತರ ರಾಮಗೋಪಾಲನ ದಿನಚರಿ ಬದಲಾಗಿತ್ತು. ಕ್ರಿಕೆಟನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವನು ಈಗ ಅದರ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಗೀಳು ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಅದಕ್ಕೊಂದು ದೊಡ್ಡ ‘ಲೆಡ್ಜರ್’ ಬೇರೆ! ವಿಶ್ವದ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಜಿ, ಹಾಲಿ ಕ್ರಿಕೆಟಿಗರು ಗಳಿಸಿದ್ದ ರನ್‌ಗಳು, ಶತಕಗಳು, ಅರ್ಧ ಶತಕಗಳು, ಬೌಂಡರಿ, ಸಿಕ್ಸರ್‌ಗಳು, ಆಡಿದ ಟೆಸ್ಟ್‌ಗಳು, ಏಕ ದಿನಗಳು, ಗೆದ್ದ ಪಂದ್ಯಗಳು, ಸೋತ ಪಂದ್ಯಗಳು, ಹಿಡಿದ ಮತ್ತು ಬಿಟ್ಟ ಕ್ಯಾಚುಗಳು, ಕಳೆದು ಹೋದ ಚೆಂಡುಗಳು, ಮುರಿದ ಮಂಡಿ ಚೆಪ್ಪುಗಳು, ಉಳುಕಿದ ಕಾಲುಗಳು.... ಎಲ್ಲವೂ ಸಂಖ್ಯಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು ಮತ್ತು ಹೊಸ, ಹಳೆ ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಟಿ.ವಿ.ಯಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಅವನಂತವರೇ ಆದ ಗೆಲೆಯರು! ಅವರಿಗೆ ಚಾ, ತಿಂಡಿ ಸಮಾರಾಧನೆ! ಮನೆಯೇ ರದ್ದಿಯಂಗಡಿಯಂತಾಗಿತ್ತು.

ಹೀಗೆ ಇವನ ‘ದಾಖಲೆ’ ರೋಗ ಉಲ್ಬಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ದಿನಗಳಲ್ಲೊಂದು ದಿನ ಕಮಲ ಹೇಳಿದಳು. “ಒಂದು ಹತ್ತು ದಿನ ತಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದು ಬರ್ತೇನೆ, ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಹಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಳಲ್ಲ....!” ರಾಮಗೋಪಾಲನ ‘ಬಿಸಿ’ಯಾದ ಮಂಡೆಯೊಳಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ತಂಗಾಳಿ ಬೀಸಿದಂತಾಗಲು ಕೂಡಲೆ ಓ.ಕೆ. ಹೇಳಿ ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟ.

ಹಾಂ, ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಮಠದ ರಾಸುಗಳಂತೆ ರಾಮಗೋಪಾಲ ಪೇಟೆಬೀದಿ, ಹೋಟೆಲ್ ಎಂದು ಅಂಡಲೆಯುತ್ತಿರುವುದರ ಕಾರಣ ಇದೇ! ಟಿ.ವಿ. ಸೀರಿಯಲ್‌ಗಳು, ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿನ ಆಸಕ್ತಿ ಅಚಾನಕ್ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವುದು ವಿಚಿತ್ರ ಆದರೂ ನಿಜ!

★ ★ ★

ಬೀಗ ತೆಗೆದು ಒಳ ಬಂದಾಗ ಕರೆಂಟ್ ಹೋಗಿತ್ತು. ಸರಿಯಾಗಿ ನಲವತ್ತು ನಿಮಿಷ ತಡಕಾಡಿ ಕಡ್ಡಿಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಹುಡುಕಿದ ರಾಮಗೋಪಾಲ ಕ್ಯಾಂಡಲ್ ಹಚ್ಚಿದಾಗ

ಝುಗ್ ಂದು ಕರಂಟ್ ಬರಬೇಕೇ! 'ಥತ್' ಂದು ಹಲ್ಲು ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆ ಇಲ್ಲ, ಆದರೆ ಚಹ ಮಾಡಿದ ಪಾತ್ರೆಗಳು, ಲೋಟಗಳು 'ಸಿಂಕ್'ನಲ್ಲಿ ಒಣಗುತ್ತಿರಲು ಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕಾರು ಜರಲೆಗಳೂ! ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಧೋಬಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಬಟ್ಟೆಗಳ ರಾಶಿ! 'ಁನೋ ಸರಿಯಿಲ್ಲ... ಹುಂ.... ಹತ್ತರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಹೋದರೆ ಇನ್ನೂ ಆರು ದಿನ' ಅನೈಚ್ಛಿಕವಾಗಿಯೇ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿತ್ತು ಅವನ ಮನಸ್ಸು.

ಕೋಣೆಯ ದೀಪ ಹಾಕಿ ಀ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲದ ತನ್ನ 'ರೆಕಾರ್ಡ್ ಲೆಡ್ಜರ್' ಅನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಹಾಳೆಗಳನ್ನು ತಿರುವಿದ. ಅಕ್ಷರಗಳು ಁಕೋ ಹೊಸತಾಗಿ ಕಂಡವು. ಕನ್ನಡಕ ಁರಿಸಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದರೆ ದಾಖಲೆಗಳ ಒಂದು ಹೊಸ ಪಟ್ಟಿ; ಕಮಲಳ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ! ಀ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ:

ಮಾಡಿದ ಚಪಾತಿಗಳು ದಿನಕ್ಕೆ ಕನಿಷ್ಠ 10 ರಂತೆ - 73000

ಬೇಯಿಸಿದ ಅಕ್ಕಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಕನಿಷ್ಠ 1/2 ಕಿಲೋದಂತೆ - 3650 ಕಿಲೋ

ಚಾ ಅಥವಾ ಕಾಫಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಕನಿಷ್ಠ 20 ರಂತೆ - 1,46000 ಕಪ್ಪುಗಳು

ತೊಳೆದ ಪಾತ್ರೆಗಳು ದಿನಕ್ಕೆ ಕನಿಷ್ಠ 20 ರಂತೆ - 1,46000

ಒಗೆದ ಬಟ್ಟೆಗಳು ದಿನಕ್ಕೆ ಕನಿಷ್ಠ 15 ರಂತೆ - 1,09500

ತುರಿದ ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿಗಳು 3 ದಿನಕ್ಕೆ 3 ರಂತೆ - 4880....

ಇನ್ನೂ ಹೀಗೇ ತೀಡಿದ್ದ ಇಸ್ರಿಗಳು, ಗುಡಿಸಿ, ಒರಸಿದ ಚದರ ಕಿಲೋ ಮೀಟರ್‌ಗಳು ಹೆಚ್ಚಿದ್ದ ತರಕಾರಿಗಳು.... ಂದು ಮುತ್ತು ಮುತ್ತಾಗಿ ಸೊನ್ನೆಗಳು - ಸಾವಿರ, ಲಕ್ಷಗಳದ್ದು! ದಂಗು ಬಡಿದು ಹೋದ ರಾಮಗೋಪಾಲ!

ತನಗರಿವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಹೊರಗೆ ಬಂದವನು ಪುತ್ತೂರಿಗೆ ಫೋನಾಯಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟ. ಆಕಡೆ ರಿಂಗ್ ಆದಾಗ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಗೊಂದಲವಾಯಿತು, 'ಁನು ಮಾತಾಡಲಿ!'

“ಹಲೋ” ಕಮಲಳೇ ಮಾತಾಡಿದಳು.

“ಹಲೋ, ಯಾರು ಕಮಲಾನಾ? ಮತ್ತೆ... ಹುಂ... ಯಾವಾಗ ಬರ್ತಿ?”

“ಁಕೆ? ಁನೂ ತೊಂದ್ರೆಯಿಲ್ಲ ತಾನೆ?” ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಚೂರು ವ್ಯಂಗ್ಯವಿತ್ತೇ?”

“ಏನಿಲ್ಲ, ಏನಿಲ್ಲ, ಆರಾಮಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಒೇಗೇ ಕೇಳಿದೆ ಅಷ್ಟೆ!” ಎಂದಿತು ಸ್ವಾಭಿಮಾನ!

“ಹೌದಾ, ಒಳ್ಳೇದಾಯ್ತು, ನೋಡಿ, ನಾನು ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳು ರಜೆ ಹಾಕ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ”

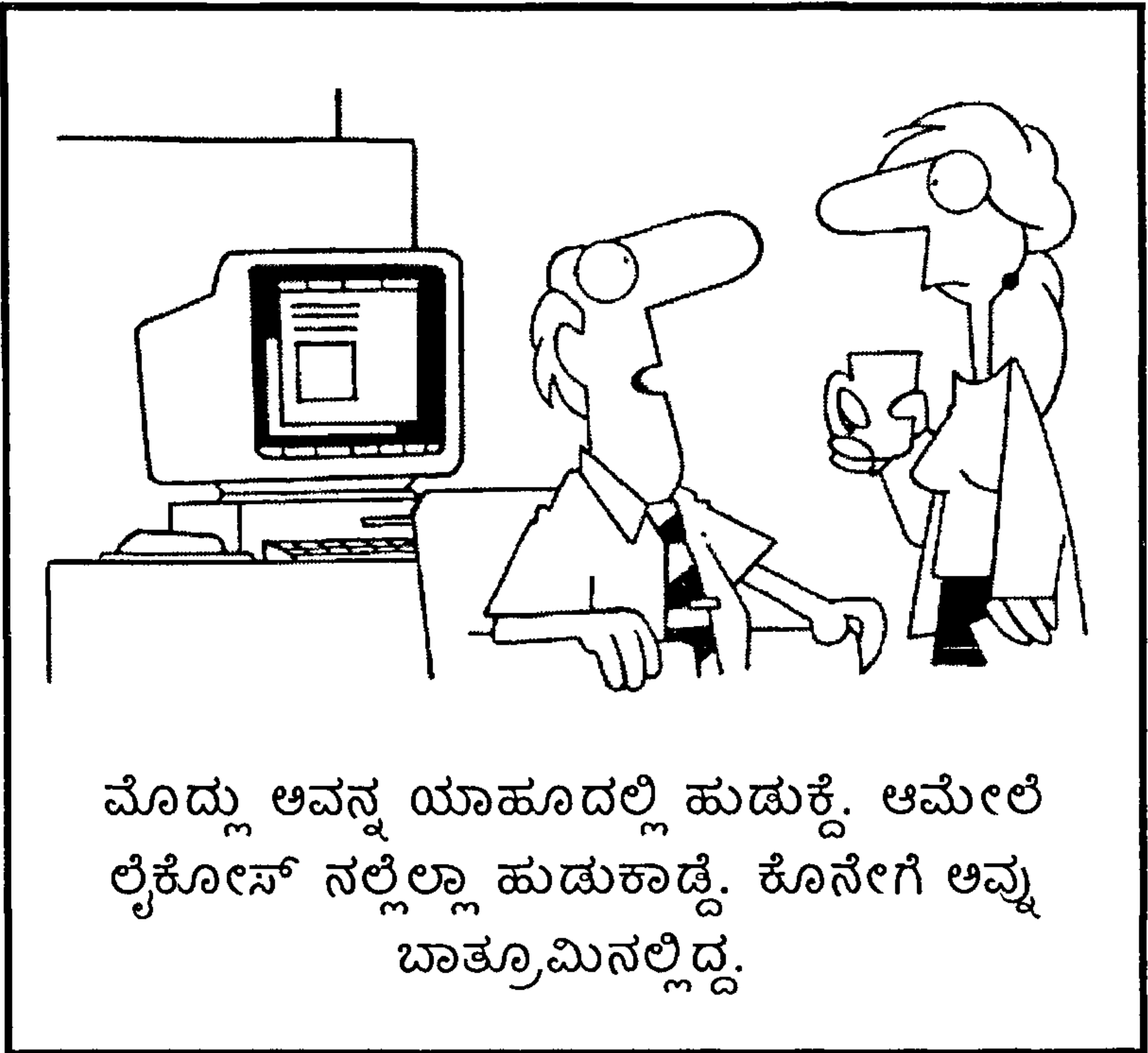
“ರಜೆಯಾ?” ಇವನ ಹುಬ್ಬುಗಳು ಹೆಣೆದುಕೊಂಡವು.

“ಹೌದು, ನನ್ನ ‘ಸರ್ವಿಸ್ ರೆಕಾರ್ಡ್’ ನೋಡಿದ್ದೀರಿ ತಾನೇ? ಮತ್ತೆ... ಸಂಘದ ಕೆಲಸಗಳೂ ತುಂಬಾ ಇದೆಯಲ್ಲಾ, ಅದಕ್ಕೆ....”

“ಸಂಘವಾ, ಏನದು?”

“ಅದೇರೀ, ಬ್ಯಾಂಕಲ್ಲಿ ವಿ.ಆರ್.ಎಸ್. ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ ಅವರ ಹೆಂಡತಿಯರೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ನಾವು ಒಂದು ಸಂಘ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯೆಯರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು, ಹೇಳಿಕೆಗಳು, ಸಮೀಕ್ಷೆಗಳು, ಚರ್ಚೆಗಳು....”

★ ★ ★

ಮೊದ್ಲು ಅವನ್ನ ಯಾಹೂದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕೆ. ಆಮೇಲೆ
ಲೈಕೋಸ್ ನಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಾಡೆ. ಕೊನೇಗೆ ಅವ್ನು
ಬಾತ್ರೂಮಿನಲ್ಲಿದ್ದ.

ನಿಯತಕ್ರಿಯೆ! (ರುಟೀನ್)

- ಪ್ರಭಾ

ನಮ್ಮ ಗೋಪಣ್ಣ - ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತು ತಾನೇ - ಭಾರೀ ಮಾತುಗಾರ. ಯಾವ ಸಂಗತಿ ತಗೊಳ್ಳಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಈತ ಒಂದು ಥರಹ ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ - ತಜ್ಞ. ಅದೂ ಈ ತಜ್ಞತೆ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುತ್ತೆ ಅಂದರೆ ಅವನ ಸುತ್ತ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿರೋರು ಮಾಯೆಗೆ ಒಳಗಾದವರ ಹಾಗೆ ಮಂತ್ರಮುಗ್ಧರಾಗಿಬಿಡ್ತಾರೆ - ಆತ ಹೇಳ್ತಿರೋದು ಸತ್ಯ, ಆತ ನಿಜವನ್ನೇ ಹೇಳ್ತಿದ್ದಾನೆ ಅಂತ ನಂಬಲೂಬೇಕು - ಅಂತಹ 'ತಜ್ಞತೆ' ನಮ್ಮ ಗೋಪಣ್ಣಂದು.

ಕಳೆದ ವಾರ ಎಂದಿನ ಹಾಗೆ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರದ ಮೂಲೆ ಹೋಟಲಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದೆವು. ಮೊದಲನೇ ಬೆಣ್ಣೆ ಮಸಾಲೆ ಮುಗಿಸಿ ಎರಡನೇದಕ್ಕೆ ಕಾದಿದ್ದೆವು. ಹೊರಗಡೆ ಜಿಟಿ ಜಿಟಿ ಮಳೆ ಶುರುವಾಗಿತ್ತು. ಮಾತು ಮಸಾಲೆದೋಸೆ ಕಡೆಗೆ, ಅದನ್ನು ತಯಾರಿಸುವವರ ಕಡೆ ಹೊರಳಿತು.

“ಆಶ್ಚರ್ಯ ಅಂದರೆ ಆ ಅಡಿಗೆಯವರು ಸಾವಿರ ಸಲ ಮಸಾಲೆದೋಸೆ ಮಾಡಲಿ ಅದರ ಡಯಾಮೀಟರ್ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಿಲಿಮೀಟರು ಹೆಚ್ಚಿರೋಲ್ಲ, ಅದೇ ತರಹ ಕಡಿಮೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನ ಅದರ ಹದ ನೋಡಿ - ಲೇಸರ್‌ಬೀಮ್ ಹಾಯಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲಾ ದೋಸೆಗಳೂ ಅಷ್ಟೇ ಕೆಂಪಾಗಿರುತ್ತೆ, ಅದೇ ತರಹ ಗರಿ ಗರಿ ಇರುತ್ತೆ, ಅದೇ ತರಹ ಎಣಿಸಿದ ಹಾಗೇ ಅಷ್ಟೇ ಸಾವಿರ ತೂತುಗಳನ್ನ ಹೊಂದಿರುತ್ತೆ...” ಅಂತ ಮಧ್ಯದ ಇಂಟರ್‌ವರ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾತು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದು ನನ್ನ ಎಡಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದ ಸುಬ್ಬು.

ಇದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಅಂಶ ಏನು ಕಾಣುತ್ತೆ ನಿಮಗೆ? ಅಡಿಗೆ ಭಟ್ಟರಿಗೆ ಇದೊಂತರಹ ರುಟೀನ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಆಗಿರುತ್ತೆ. ಅದು ಹೇಗೆ ಯಾವ ತರಹ ರುಟೀನು ಅಂತೀರೀ? ನಮ್ಮನೆ ಮಿಕ್ಸಿ ಪ್ಲಗ್ ತೆಗೆದು ಮತ್ತೆ ವೈರ್ ಜೋಡಿಸಿ ಪ್ಲಗ್ ಹಾಕೋದಿಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಮಿನಿಮಂ ಎರಡೂವರೆ ಗಂಟೆ ಬೇಕು ಅದೇ ನಮ್ಮ ರಿಪೇರಿ ಫಯಾಜ್ ಕೈಲಿ ಕೊಡಿ - ಐದೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಪ್ಲಗ್‌ಗಳನ್ನ ಬದಲಾಯಿಸಿರ್ತಾನೆ ಅಂತಂದ ಮೂರ್ತಿ.

ನನ್ನೆದುರು ಕೂತಿದ್ದ ಗೋಪಣ್ಣ, 'ಹ್ಲ' ಅಂದ. ಆತ 'ಹ್ಲ' ಅಂದ ಅಂದರೆ ಅವನ ತಲೇಲಿ ಅದೇನೋ ಇದೆ ಅದನ್ನ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಹರವಲು ಯತ್ನಿಸ್ತಿದಾನೆ ಅಂತ ನಮ್ಮ ಅನುಭವ. ಎಲ್ಲರೂ ಅವನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದೆವು 'ಎಸ್?' ಅಂದೆವು ಹಾಗಂದರೆ ಗೊತ್ತಲ್ಲಾ? 'ಅದೇನು ನಿನ್ನ ತಲೇಲಿದೆಯೋ ಅದನ್ನ ವಿಷದವಾಗಿ

ಒದರುವಂತಹವನಾಗು' ಅಂತ. 'ತಡೀಲ ಇನ್ನೊಂದು ದೋಸೆ ಬರುವವರೆಗೆ ನಿಮಗೆ ಈ ರುಟೀನ್ ಸಂಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳ್ತೀನಿ... ಅಂದ. ಅವನಿಗೆ ಕಿವಿಕೊಟ್ಟು ನೇರವಾಗಿ ಕೂತೆವು. 'ರುಟೀನ್ ಅಂದರೆ ಗೊತ್ತಲ್ಲಾ? ನಿಯತಕ್ರಮ ಅಂತ ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಹೇಳೋದು' ಅಂತ ಗೋಪಣ್ಣ ಮಾತು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. 'ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕ್ರಿಯೆ ಇಂತದ್ದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಹೀಗೇನೇ ಆಗಬೇಕು ಅಂತ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಪ್ರತಿದಿನ ಅದು ನಮ್ಮ ಅರಿವಿಗೆ ಬಾರದ ಹಾಗೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತೆ....' ಒಂದು ಸಲ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮುಖ ನೋಡಿದ. 'ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ನಿಮ್ಮ ಐಡೆಂಟಿಟಿ ಕಾರ್ಡ್ ಪಂಚಿಸ್ತೀರಲ್ಲಾ? ಅದು ಹೇಗೆ ರುಟೀನ್ ಆಗುತ್ತೆ ಅಂದರೆ ನೀವು ಬೇರೆ ಏನೇ ಯೋಚಿಸಿದ್ದರೂ ಅದ್ರ ಪಾಡಿಗೆ ಪಂಚ್ ಮಾಡ್ಸುತ್ತೆ ಮನಸ್ಸು....'

ಎಲ್ಲಾ ಫ್ಯಾಕ್ಟರೀಲೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋರಾದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಹೇಳ್ತೀರೋದು ನೂರಕ್ಕೆ ಸಾವಿರದಷ್ಟು ಸತ್ಯ ಅಂತ ಗೋಣು ಆಡಿಸಿದೆವು.

ಅದೇ ತರಹ ನಮ್ಮ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಸೆಂಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೋಜಮ್ಮ ಅಂತ ನರ್ಸ್ ಇದಾಳಲ್ಲಾ? ಅವಳ ಕೆಲಸ ಏನು ಗೊತ್ತಾ? ಪ್ರತಿದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಏಳುವರೆಗೆ ಬರೋ ಪೇಸಂಟ್‌ಗೆಲ್ಲಾ ಇನ್ಸುಲಿನ್ ಚುಚ್ಚೋದು. ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷದಿಂದ ಇದೇ ಕೆಲಸ ನೋಡಿ ಅವಳದ್ದು. ಒಂದು ಸಾವಿರ ಜನ ಬರಲಿ ನಗ್ ನಗ್ತಾ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಚುಚ್ಚಿ ಚುಚ್ಚಿ ಕಳಿಸ್ತಾಳೆ...' ಬೋಜಮ್ಮನ್ನ ನಾವೂ ನೋಡಿರೋರೆ. ಆದರೆ ಇನ್ಸುಲಿನ್‌ನ ಅವಳ ಕೈಲಿ ಚುಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡವರಲ್ಲಾ. ಆದರೂ ಅವಳು ನಗ್‌ನಗ್ತಾ ಎಲ್ಲರ ರೋಗಕ್ಕೂ ನಗೆ ಔಷಧ ನೀಡುವುದು ಗೊತ್ತಿರೋದೇ - ತಲೆ ಆಡಿಸಿದೆವು. ಇಂತಹದಕ್ಕಿಂತ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಸಂಗತಿಗಳೂ ಇವೆ ಈ ರುಟೀನ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಲಿ ಅದು ಗೊತ್ತಿದೆಯೋ?' ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಸಂಗತಿಗಳು ಕಾರ್ಖಾನೇಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋರಿಗೆ ಅದೇನು ಗೊತ್ತಿರುತ್ತೆ? ಇಲ್ಲ ಅಂತ ತಲೇನ ಅತ್ತ ಇತ್ತ ಆಡಿಸಿದೆವು.

ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಸಂಗತಿ ಏನು ಅಂದರೆ ಮೆಷೀನ್‌ಗಳೂ ಸಹ ಈ ರುಟೀನ್‌ಗೆ ಅಡ್ಜಸ್ಟ್ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತೆ. ಒಂದೇ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಎಕ್ಸ್‌ನಾಂಪಲ್ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳಿ ಅಂದ. ಒಂದು ಗುಟುಕು ನೀರು ಕುಡಿದು ಮುಂದುವರೆಸಿದ.

'ನನ್ನ ಸನ್ನು ಗೊತ್ತಲ್ಲಾ? ಅದೇ ಬ್ಯಾಂಕಲ್ಲಿ ಸಂಬಳ ತಗೋತಾನಲ್ಲಾ ಅವನ ವಿಷಯ...' ಇಂತಹ ಕಡೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋರು ಅಂತ ನಾವು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳುಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಗೊತ್ತಿರೋರು ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಅವರವರ ಫ್ಯಾಕ್ಟರೀಲಿ, ಆಫೀಸಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಾರೆ ಅಂತ ನಮಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ಸಂಬಳ ತಗೊಳ್ಳೋದು ಗೊತ್ತಿರುತ್ತಲ್ಲಾ, ಅದರಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಫೈತ್ ಇದೆ.

“ಪ್ರತಿ ದಿವಸ ಸ್ಕೂಟರಲ್ಲೇ ಅವನು ಹೋಗೋದು. ಎರಡು ಲೀಟರು ಪೆಟ್ರೋಲು ಐವತ್ತು ಆಯಿಲ್ಲು ಹಾಕಿಸಿ ಎಪ್ಪತ್ತು ತೆತ್ತು ಸಂಜೆ ಮನೆ ಸೇರೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಗಾಡಿ ರಿಸರ್ವ್‌ಗೆ ಒಂದು ನಲವತ್ತು ಓಡಿರುತ್ತೆ. ಅಂದರೆ ಮಾರನೇ ದಿವಸ ಮತ್ತೆ ಬಂಕ್‌ವರೆಗೆ ಹೋಗೋ ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಪೆಟ್ರೋಲು ಗಾಡೀಲಿರೋದು. ಕಳೆದ ವಾರ ಏನಾಯಿತು ಗೊತ್ತಾ? ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಸ್ಕೂಟರು ತಗೊಂಡು ಹೊರಟ. ಪೆಟ್ರೋಲು ಬಂಕಿನ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಗಾಡಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದನಂತೆ. ಅವತ್ತೇನೋ ಬಂಕಲ್ಲಿ ರಷ್ ಜಾಸ್ತಿ ಇತ್ತು. ಇನ್ನೊಂದು ಬಂಕಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಸಿದರಾಯಿತು ಅಂತ ಗಾಡಿ ಸ್ವಾರ್ತ್ ಮಾಡಿ ಓಡಿಸಿಬಿಟ್ಟ. ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಹಾಕಿಸೋದು ಮರೆತೇಬಿಟ್ಟ. ಸಂಜೆ ಮನೆಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಪೆಟ್ರೋಲು ಹಾಕಿಸಿಲ್ಲ ಅಂತ ನೆನಪಾಯ್ತು. ಆದರೆ ಗಾಡಿ ಅದು ಹೇಗೆ ಓಡಿತು ಅಂತ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಆಯಿತು ಅವನಿಗೆ ಹಾಗೇ ಮನೇಗೆ ಬಂದ. ಮನೇಗೆ ಬಂದವನು ಈ ಸಂಗತಿ ಹೇಳಿದ. ಪ್ರತಿದಿನ ಇವತ್ತು ಮಾಡಿದ ಹಾಗೇ ಮಾಡು. ಗಾಡೀನ ಬಂಕ್ ಹತ್ತಿರ ನಿಲ್ಲಿಸು, ಪೆಟ್ರೋಲು ಹಾಕಿಸಬೇಡ ಹಾಗೇ ಓಡಿಸು ಸೋಡೋಣ ಅಂದೆ...” ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನಮ್ಮನ್ನ ನೋಡಿದ.

‘ಆಮೇಲೆ?’ ಅಂತ ಒಕ್ಕೊರಳಿನ ಕೋರಸ್ ಹಾಕಿದೆವು.

‘ಇವತ್ತು ಏಳನೇ ದಿವಸ. ಪ್ರತಿ ದಿವಸ ಸ್ಕೂಟರು ಬಂಕ್ ಹತ್ತಿರ ನಿಲ್ಲುತ್ತೆ. ಮತ್ತೆ ಓಡುತ್ತೆ. ಪೆಟ್ರೋಲು ಹಾಕಿಸಿಲ್ಲ...” ಅಂದ.

‘ಅದ್ದೇಗಯ್ಯಾ?’ ಅಂದೆವು.

‘ಅದೇ! ರುಟೇನು, ನಿಯತ ಕ್ರಮ. ಪೆಟ್ರೋಲ್‌ಬಂಕ್ ಹತ್ತಿರ ನಿಲ್ಲಿದ್ದ ಹಾಗೇ ಪೆಟ್ರೋಲು ತನ್ನ ಒಡಲು ಸೇರಿದೆ ಅಂತ ಸ್ಕೂಟರು ತಿಳ್ಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತೆ. ಪೆಟ್ರೋಲಿದೆ ಅಂತ ಓಡ್ತಿದೆ....’

‘ಬುರುಡೆ ನನ್ನಗನೇ..’ ಅಂತ ಬಾಯವರೆಗೂ ಬಂದಿದ್ದು ತಡಕೊಂಡೆ.

‘ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ರೀಲು...” ಅಂದೆ.

‘ನೀನು ರೀಲು ಅಂತೀಯಾ ಇದನ್ನ ಅಂತ ನನಗೊತ್ತಿತ್ತು, ತುಂಬಾ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಎಕ್ಸ್‌ಪರಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದೀನಿ ಗೊತ್ತಾ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆನೇ?..’

‘ಹೂಂ... ಹೇಳು...” ಅಂದೆವು.

‘ಟಾರ್ ಅದೇ ಡಾಮರು ಕಾಯಿಸೋ ಮೆಷೀನು ನೋಡಿದೀರಲ್ಲಾ?..’

‘ನೋಡಿದೀವಿ’ ಅಂದೆವು.

‘ನಮ್ಮ ಏರಿಯಾಕ್ಕೆ ಟಾರ್ ಹಾಕಬೇಕಾದರೆ ಸುಮಾರು ದಿವಸ ಆ ಮೆಷೀನು ನಮ್ಮ ಮನೆ ಮುಂದೇನೇ ನಿಂತಿತ್ತು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಏಳಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರ್ನರ್ ಹಚ್ಚಿ ಅದರ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ ಉರಿ ಇಡ್ತಿದ್ದು. ಮೇಲ್ಗಡೆ ಕಂಟೈನರ್‌ನಲ್ಲಿ ಟಾರ್ ಡಬ್ಬದ ಮುಚ್ಚಳ ತೆಗೆದು ಅದನ್ನ ಕರಗಿಸೋಕ್ಕೆ ಬೋರಲಾಗಿ ಇಡ್ತಿದ್ದರು. ಬೆಂಕಿ ಬಾಬಕ್ಕೆ ಟಾರ್ ಕರಗಿ ನೀರಾಗ್ತಾ ಇತ್ತು. ಆಮೇಲೆ ಅದನ್ನ ಮಿಕ್ಸರ್ ಹತ್ರ ತಗೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದರು....’

‘ಹೂಂ...’

‘ಪುಲ್ ತಮಿಳ್ ಗ್ಯಾಂಗ್ ಟಾರ್ ಹಾಕೋರ್ತು, ಅರ್ಧಂಬರ್ಧ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಒಂದಿನ ಟಾರ್‌ಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಾಕೋನಿಗೆ ಕೇಳಿದೆ ಪ್ರತಿ ದಿನ ಹೀಗೇ ಮಾಡ್ತೀಯಾ ಅಂತ. ಅವನು ಆಮಾಸಾರ್ ಅಂದ. ನಾಳಿಕೆ ಒರು ವೇಳೆ ಪಿಣ್ರೆಯಾ ಅಂದೆ. ಆಗಲಿ ಅಂದ. ಮಾರನೇ ದಿವಸ ಟಾರ್ ಮೆಷೀನ್ ಬುಡಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಇಡಲಿಲ್ಲ. ಎಂದಿನ ಹಾಗೆ ಎರಡು ಟಾರ್ ಡಬ್ಬ ಮುಚ್ಚಳ ತೆಗೆದು ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಂಟೈನರ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೋರಲು ಹಾಕಿಸಿದೆ. ಅರ್ಧ ಘಂಟೇಲಿ ಟಾರು ನೀರು ನೀರಾಗಿ ಹರಿದುಬಿಡ್ತು. ಯಾತಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಾ? ಟಾರ್ ಮೆಷೀನ್ ಈ ನಿಯತ ಕ್ರಮ ಪಾಲಿಸಿಬಿಡ್ತು. ಕೆಳಗಡೆ ಬೆಂಕಿ ಹಾಕಿದಾರೆ ಈಗ ಟಾರು ನೀರಾಗಿ ಹರೀಬೇಕು ಅಂತ ಅದೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿಬಿಡ್ತು....’

ಈ ಸಲ ಖಂಡಿತ ತಡೀಲಿಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ.

‘ಬುರುಡೆ ಬಡ್ಡೀ ಮಗ್ಗೆ....’ ಅಂತ ಜೋರಾಗೇ ಅಂದೆ.

‘ಇದಕ್ಕಿಂತ ವಿಚಿತ್ರವಾದ್ದು ಇನ್ನೊಂದು ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳಿ...’

ಅಂದ - ನಾನು ಬುರುಡೆ ಅಂದಿದ್ದು ಅವ ತಲೇಗೆ ಹೋದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ‘ಫ್ಯಾಕ್ಟರೀಗೆ ಸೇರಿದ ಹೊಸತರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಕಾಮತ್ನೂ ರಾಜಾಜಿನಗರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೂಮು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತಗೊಂಡಿದ್ದು ಗೊತ್ತು ತಾನೇ?’ ಅಂದ. ಹಾಳು ನಮ್ಮ ಇಸ್ಪೀಟಿನ ಚಾಳಿ ಸಿಗರೇಟಿನ ಚಟ ಶುರು ಆಗಿದ್ದೇ ಆ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ. ಅದನ್ನ ಹೇಗೆ ಮರೆತೇವು. ಮಹಡಿ ಮೇಲಿದ್ದ ಒಂದೇ ರೂಮು ಅದು. ಅದಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಅಟ್ಲಾಚ್ಡ್ ಕಿಚನ್ನು ಅದರ ಪಕ್ಕ ಬಾತ್‌ರೂಂ ಆಗ ಅಂದರೆ ಸೆವೆಂಟೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡೂಪಾಯಿ ಬಾಡಿಗೆ ಅದಕ್ಕೆ.

‘ಹೂಂ ಗೊತ್ತು ಹೇಳು...’ ಅಂದೆವು.

ನಾನೂ ಕಾಮತ್ ಇಬ್ಬರೂ ಸೆಕೆಂಡ್ ಷಿಫ್ಟ್ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರ್ದಿದ್ದೆವು. ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡೂವರೆಗೆ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸ್ಕೊಂಡು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಬಸ್ಸು ಹಿಡಿದು ಊರಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಿ

ಒಂದೂ ಮುಕ್ಕಾಲಿಗೆ ರೂಂ ಸೇರಿ ಹಾರಾಮಾ ಅಂತ ಮೈಚೆಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದೋತಿದ್ದು - ಗೊತ್ತಲ್ಲಾ. ಆ ರೂಮಲ್ಲೇ ಏಳು ವರ್ಷ ಇದ್ದೆವು ಅಲ್ಲಾ?..' 'ಇಲ್ಲ ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿ. ನನ್ನ ಮದುವೆ ಎಯ್ಯೋಲಿ ಆಯಿತು. ಆಗಿನ್ನೂ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದೆ ನೀನು...'

'ಸರಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಅಂತ ಇಟ್ಕೊಳ್ಳಿ. ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಬಂದೆವು. ಮೆಟ್ಟಲು ಹತ್ತಿ ರೂಂ ಸೇರಿದೆವು ಮಲಗಿ ನಿದ್ರೆ ಹೊಡೆದೆವು.

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನನಗೇ ಮೊದಲು ಎಚ್ಚರ ಆಯಿತು. ಹಾಲು ತಂದು ಕಾಫಿ ಕಾಯ್ತಾಣ ಅಂತ ಪಂಚೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಕೆಳಗೆ ಬಂದೆ. ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಹಾಲು ತರಿದ್ದೆ. ಮನೆ ಓನರು ಎದುರಿಗೆ ಬಂದರು. 'ರಾತ್ರಿ ಎಲ್ಲಿದ್ದಿರಿ?' ಅಂದರು. 'ರೂಂನಲ್ಲೇ ಇದ್ದಲ್ಲಾ ಯಾಕೆ?' ಅಂದೆ. 'ಯಾವಾಗ ಬಂದ್ರಿ?' ಅಂದರು. 'ರಾತ್ರಿ ಮಾಮೂಲು ಟೈಮಿಗೆ...' ಅಂದೆ. ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅಪನಂಬಿಕೆ ಕಾಣಿಸ್ತು. 'ಈಗ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದು?' 'ಕಾಫಿಗೆ ಹಾಲು ಬೇಕಲ್ಲಾ ಹಾಲು ತರುಕ್ಕೆ ಅಂತ ಈಗ ತಾನೇ ಕೆಳಗೆ ಬಂದೆ....' ಅಂದೆ.

ಅದು ಹೇಗ್ರೇ ಬರ್ತೀರೀ ಬುರುಡೆ ಹೊಡೀತೀರಾ ಅಂತಂದರು ನೀನು ಅಂದ ಹಾಗೇನೇ. 'ಅದೇನ್ಸಾರ್ ಬುರುಡೆ?' ಅಂದೆ. ನಿನ್ನೆ ಸಂಜೆ ನಿಮ್ಮ ರೂಮಿನ ಮಹಡಿ ಮೆಟ್ಟಲನ್ನು ಪಕ್ಕದ್ದನೆ ಅವು ಕೆಡವಿಸಿ ಹಾಕಿದಾರೆ...' ಅಂದರು! 'ಸಾರ್ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳ್ತಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿ ನನ್ನ ಜತೇನೇ ಆ ಕಾಮತ್ನು ಬಂದ. ಅವನಿನ್ನೂ ಮೇಲೇನೇ ಇದಾನೆ ಬನ್ನಿ...' ಅಂತ ಕರ್ಕಂಡು ಬಂದೆ. ಮೆಟ್ಟಲು ಇದ್ದಿದ್ದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕಸದ ಗುಪ್ಪೆ ಇದೆ. ಗುಪ್ಪೆಗೆ ಎಂಟಡಿ ಮೇಲೆ ರೂಮಿನ ಬಾಗಿಲು ಕಾಣಿಸ್ತಿದೆ. ಬಾಗಿಲ ಹತ್ತಿರ ಕಾಮತ್ತು ಪೆಚ್ಚು ಪೆಚ್ಚಾಗಿ ನಿಂತಿದಾನೆ! ಓನರು ಡಂಗ್ ಹೊಡೆದು ಹೋದರು.' ನಾವೂ ಡಂಗ್ ಹೊಡೆದು ಹೋಗಿದ್ದಿ. ರಾತ್ರಿ ಅದು ಹೇಗೆ ಮೆಟ್ಟಲು ಹತ್ತಿದಿವಿ? 'ಬಿಡು ಸಖತ್ ಬುರುಡೆ ಬಿಡ್ತೀ...' ಅಂದೆ. 'ರೀ ದೋಸೆ ತನ್ನಿ ಎಷ್ಟೊತ್ತಾಯಿತು...' ಅಂದೆ.

'ಸಾರ್ ಆಗಲೇ ಮಾತು ಆಡ್ತಾ ಆಡ್ತಾ ಎರಡನೇ ಒಬ್ಬೆ ಮೂರನೇ ಒಬ್ಬೇನೂ ಮುಗಿಸಿದಿರಲ್ಲಾ...' ಅಂದ ಮಾಣೆ!

ನೋಡಿದಿರಾ ರುಟೀನ್ ಕೆಲಸ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತೆ? ಈಗ ತಾನೇ ದೋಸೆ ಮುಕ್ಕರಿಸಿದೀರಿ. ಅದೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನಿಮಗೆ. ನನ್ನನ್ನ ಬುರುಡೆ ಅಂತೀರಲ್ಲಾ.' ಅಂತ ಗೋಪಣ್ಣ ಗಹಗಹಿಸಿದ.

ಇನ್ನೇಲೆ ಬದುಕಿರೋವರೂ ಈ ಕತ್ತೆ ನನ್ನಗನ ಬುರುಡೆ ಕತೆಗಳನ್ನ ಕೇಳಬಾರದು ಅಂತ ಬಹುಶಃ ಮೂವತ್ತಾರನೇ ಸಲ ಡಿಸೈಡಿಸಿದ್ದೀನಿ! ಆದರೂ ಆತನ ಅಟ್ರಾಕ್ಷನ್ಸ್ - ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುಕ್ಕೆ ಆಗ್ತದೋ ಇಲ್ಲವೋ.

ಎಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ?

- ಅಣ್ಣಾಸ್ವಾಮಿ ಮೊದಲಿಯಾರ್

ರೈಲು ತಡವಾಗಿ ಬರುವುದು ಭಾರತೀಯ ರೈಲ್ವೆಯ ಒಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯ. ನಾನು ಒಂದು ಸಾರಿ ವಿಶಾಖಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿದ್ದು ವಾಪಸ್ಸು ಬರುವಾಗ ರಾತ್ರಿ ಎಂಟು ಗಂಟೆಗೆ ಬರಲಿದ್ದ 'ಗೌಹಾಟಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್' ನಲ್ಲಿ ವಾಪಸ್ಸು ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಆ ರೈಲು ಹತ್ತು ಘಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ತಡವಾಗಿ ಬಂದು ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ರೈಲ್ವೆ ನಿಲ್ದಾಣದ 'ಕಾಯುವ ಕೊಠಡಿ'ಯಲ್ಲಿ ಚಳಿಯಲ್ಲಿ, ಸೊಳ್ಳೆಗಳ ಕಾಟ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು, ನಕ್ಷಲೈಟರ ಆಕ್ರಮಣದ ಭೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆ ಬಾರದೆ, ಕಾಲ ಕಳೆದ ನೆನಪು ಇನ್ನೂ ಹಸಿರಾಗಿದೆ. ರೈಲಿನ ಕತೆ ಹೀಗಾದರೆ, ರೈಲಿಗೆ ತಡವಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ನನ್ನ ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಒಮ್ಮೆ ಚೆನ್ನೈಯಿಂದ ರಾತ್ರಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ವಾಪಸ್ಸು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು - ಮಾಮೂಲಿನಂತೆ ನಾನು ತಡವಾಗಿ ರಾಯಪೇಟೆಯ ಸ್ವಾಗತ್ ಹೋಟಲಿನಿಂದ ಹೊರಟೆ, ಹೋಟಲಿನವನು ರೈಲಿಗೆ ತಡವಾಯಿತೆಂದು ನನಗೆ ಎಚ್ಚರಿಸಿದ, ಒಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಹಿಡಿದು ಅವನಿಗೆ ಎರಡು ಪಟ್ಟು ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ, ಅವನು ಮದ್ರಾಸಿನ ಸಂದಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಯುವೇಗದಿಂದ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಓಡಿಸಿ ರೈಲ್ವೆ ನಿಲ್ದಾಣದ ಬಳಿಗೆ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ತಂದು ಬಿಟ್ಟ. ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯಿಂದ ಹಾರಿ ದಡದಡನೆ ಪ್ಲಾಟ್ ಫಾರಂ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿದೆ. ನಾನು ಪ್ಲಾಟ್‌ಫಾರಂಗೆ ಬಂದಾಗ ರೈಲು ಹೊರಟಿತ್ತು. ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವೇಗದ ಬೌಲರ್ ಆಗಿ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಡಿದ್ದು ನೆರವಿಗೆ ಬಂತು. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಿದ್ದ ಬೋಗಿಯೊಳಗೆ ಲಗ್ಗೆಜು ಎಸೆದು, ಹನುಮನಂತೆ ಹಾರಿ ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗಿದೆ - ನನ್ನ ಸಾಹಸ ನೋಡಿದ ಹಿರಿಯರೊಬ್ಬರು, ಕುಡಿಯಲು ಬಿಸ್ಕೆರಿ ನೀರು ಕೊಟ್ಟು "ಹೀಗೆ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಮಾಡುವಾಗ ನಿನ್ನ ಮನೆಯವರನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೋ, ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಈ ಸಾಹಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದಿದ್ದರೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಹಳೆಯ ನೆನಪುಗಳು.

ಮೈಸೂರು ತಂಜಾವೂರು ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಗಾಡಿ ನಿಂತಿತ್ತು. ನಾನು ಫಸ್ಟ್‌ಕ್ಲಾಸ್ ಎ.ಸಿ. ಬೋಗಿಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿ ನನ್ನ ಸ್ಲೀಪರ್ ಮೇಲೆ ಲಗ್ಗೆಜು ಇಟ್ಟು ಕುಳಿತು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವಾಗ ವೇಳೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಾನು ಬಂದದ್ದು ಇದೇ ಮೊದಲಿರಬೇಕು. ಕಿಟಕಿಯಲ್ಲಿ ಮುಖ ತೂರಿಸಿ ನನ್ನ ಮಗ ನನಗೆ ಸುಖ ಪ್ರಯಾಣ ಕೋರಿದ. ನಾನು ಕೈ ಬೀಸಿದೆ. ರೈಲು ಹೊರಟಿತು. ನನ್ನ ಸಹ ಪ್ರಯಾಣಿಕ ಆತುರವಾಗಿ ನುಗ್ಗಿಬಂದ. ಮಧ್ಯ ವಯಸ್ಸಿನವನು, ಅವನು ಹಾಕಿದ್ದ ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಸೂಟು, ಮಿರ ಮಿರನೆ ಮಿಸುಗುವ ಷೂಗಳು

ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದ ಟೈ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಚಿನ್ನದ ವಾಚು, ನಾಲ್ಕು ಬೆರಳುಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವಜ್ರದುಂಗುರಗಳು ಎಡಗೈಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದವು. ಕೂಲಿಯವನಿಗೆ ಸೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೂಲಿ ಕೊಟ್ಟು 'ಚಿಲ್ಲರೆ ಬೇಡ ನೀನೇ ಇಟ್ಟುಕೋ' ಎಂದ. ಕೂಲಿಯವನು ಹೊರಟ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಸೀಟಿನ ಬಳಿ ತಾನು ತಂದಿದ್ದ ಚಿಕ್ಕದಾದ ವಿದೇಶಿ ಸೂಟ್‌ಕೇಸನ್ನು ತೆಗೆದು ಅದರಿಂದ ಒಂದು ಡೈರಿ, ಒಂದೆರಡು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು, ತನ್ನ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ.

ನಾನು ಸಿಡ್ನಿಷೆಲ್ಡನ್‌ನ 'ರೇಜ್ ಆಫ್ ಎಂಜಲ್ಸ್' ಕಾದಂಬರಿ ಓದುತ್ತಾ ಕುಳಿತೆ. ಅವನು ಇಂಟೆಲೆಕ್ಚ್ಯುಯಲ್ಸ್ ಗ್ಲಾಸ್ ಹಾಕಿದ್ದ ಕನ್ನಡಕ ಧರಿಸಿ, ಹೆಮಿಂಗ್ವೇಯ 'ಫೇರ್‌ವೆಲ್‌ಟು ಆರ್ಮಸ್' ಕಾದಂಬರಿ ಓದತೊಡಗಿದ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದ ಬಳಿಕ ಫ್ಲಾಸ್ಕಿನಿಂದ ಕಾಫಿಯನ್ನು ಎರಡು ಬಟ್ಟಲಿಗೆ ಸುರಿದ ಒಂದನ್ನು ನನ್ನ ಕಡೆ ಸರಿಸಿ "ದಯವಿಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ!" ಎಂದ. ನಾನು 'ನೋ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್!' ಎಂದು ನಿರಾಕರಿಸಿದೆ. ಅವನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಕಡೆ ಕೈ ಚಾಚಿ "ಕಂಪೆನಿಯಿಲ್ಲದೆ ನಾನು ಕುಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ ದಯವಿಟ್ಟು ನಿರಾಕರಿಸಬೇಡಿ" ಎಂದ. ಅವನ ಮಾತಿನ ವಿನಯಕ್ಕೆ ಸೋತು ಕಾಫಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಕುಡಿಯತೊಡಗಿದೆ.

"ತಪ್ಪು ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಪಯಣ? ಕೇಳಬಹುದೆ?" ಎಂದ.

"ತಂಜಾವೂರು!" ಎಂದೆ.

"ನಾನು ತಂಜಾವೂರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ನೆಂಟರಿದ್ದಾರೆಯೇ?"

"ಇಲ್ಲ, ತಂಜಾವೂರು ಬೃಹತ್ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಶಿಲ್ಪಿಗಳು ಬಳಸಿರುವ ಹಳೇಬೀಡು ಹೊಯ್ಸಳ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಶೈಲಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಲೇಖನ ಬರೆಯಲು ಹೊರಟಿದ್ದೇನೆ."

"ಓಹ್, ನೀವು ಆರ್ಕಿಟೆಕ್ಟ್ ಇರಬೇಕು!"

"ಇಲ್ಲ, ಒಬ್ಬ ಲೇಖಕ, ತಿರುಚನಾಪಳ್ಳಿಯ ಆರ್ಕಿಟೆಕ್ಟ್, ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯು.ಡಿ. ಇಲಾಖೆಯ ನಿವೃತ್ತ ಛೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಮುರುಗನ್ ನನಗೆ ನೆರವಾಗುತ್ತಾರೆ."

"ಓಹ್, ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಯತ್ನ. ಬೆಸ್ತ್ ಆಫ್ ಲಕ್!"

"ನೀವು ತಂಜಾವೂರಿಗೆ ಹೊರಟಿರುವುದು ಯಾರನ್ನ ಭೇಟಿಯಾಗಲು?"

“ನಾನು ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದೇನೆ. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ರಜೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ - ಓಣಂ ದಿನ ತಂಜಾವೂರಿನಲ್ಲಿ ವಿಷೇತೋತ್ಸವಗಳು, ಬಾಣ ಬಿರಸುಗಳು ನಡೆಯುತ್ತೆ ಅದನ್ನು ನೋಡಲು ಹೊರಟಿದ್ದೇನೆ.”

“ನೀವು ಹೆಮಿಂಗ್ವೆಯ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೀರೇನು?” ನಾನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳಿದೆ.

“ಅರ್ಮೆಸ್ಟ್ ಹೆಮಿಂಗ್ವೆಯ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯ ಬರವಣಿಗೆ ನನಗೆ ಇಷ್ಟ. ಅವನ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಫ್ರಾಂಟಿಸಿಗಿಂತ ನೈಜತೆ ಹೆಚ್ಚು. ನೀವು ಓದುತ್ತಿದ್ದೀರಲ್ಲ ಸಿಡ್ನಿಷೆಲ್ಡನ್‌ನ ರೇಜ್ ಆಫ್ ಏಂಜಲ್ಸ್ ಇದರಲ್ಲಿ ಜೆನ್ನಿಫರ್ ಪಾರ್ಕರ್ ತನ್ನೆಲ್ಲ ವಿರೋಧಿಗಳನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ. ಕೊನೆಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಅವಳ ಜೀವನ ಶೂನ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸೆಲ್ಡನ್ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೆಣದಿದ್ದಾನೆ.

“ನೀವು ತುಂಬ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದ್ದೀರಾ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ”

“ಹಾಗೇನಿಲ್ಲ ಪರ್ಲ್‌ಬಕ್, ಹೆಮಿಂಗ್ವೆ, ಜೇನ್ ಆಸ್ಟಿನ್, ಗಾರ್ಡನರ್, ಚೇಸ್, ಕಾನನ ಡಾಯಲ್‌ನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕನ್ನಡದ ಶಿವರಾಮಕಾರಂತ, ಕುವೆಂಪು, ರಾಶಿ, ತರಾಸು, ಅನಕೃ, ಕಟ್ಟೀಮನಿ, ಗೋಕಾಕ್ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ಲೇಖಕರ ಪುಸ್ತಕ ಓದುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ.”

ರೈಲು ಸೇಲಂ ದಾಟಿತ್ತು. ನಾನು ದೀಪ ಆರಿಸಿ ಮಲಗಿದೆ. ಅವನು ಮಾತ್ರ ಬೆಡ್‌ಲೈಟ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಏನೋ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ರೈಲು ತಿರುಚನಾಪಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಾಗ ನನಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ನಾನು ಎದ್ದು ಸಿಂಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಮುಖ ತೊಳೆದು ಬಂದು ಕುಳಿತೆ. ನನ್ನ ಸಹ ಪ್ರಯಾಣಿಕ ಇಳಿದು ಹೋಗಿದ್ದ. ಅವನ ಲಗ್ಗೆಜು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಡೈರಿ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಡೈರಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಪ್ಲಾಟ್ ಫಾರಂಗೆ ಬಂದು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದೆ ಅವನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆ ಸಮಯ ಕತ್ತಲು. ರೈಲು ಹೊರಟಿತು ನಾನು ರೈಲು ಹತ್ತಿ ನನ್ನ ಸ್ವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಡೈರಿ ತೆಗೆದು ನೋಡಿದೆ. ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಸುಂದರವಾಗಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೋ ಬರೆದಿದ್ದ - ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಡೈರಿ ಓದುವುದು ಅನಾಗರಿಕ ವರ್ತನೆಯೆನಿಸಿದರೂ, ಕುತೂಹಲ ತಡೆಯಲಾಗದೆ ಓದಿದೆ.

★ ★ ★

ನಾನು ಕೋಲಾರದ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಬಿ.ಎ. ಓದುತ್ತಿದ್ದೆ. ಎಕ್ಸ್‌ಟೆಂಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೊಠಡಿ ಬಾಡಿಗೆ ಹಿಡಿದು, ಮೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಾ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಂದುವರಿಸಿದೆ. ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರದಲ್ಲಿದ್ದ ನನ್ನ ಮನೆಯವರು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಕೈ ಖರ್ಚಿಗೆ ಹಣ ನೀಡಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನಿದ್ದುದು ಒಂದು ಮನೆಯ ಕೊಠಡಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ. ಕೊಠಡಿಗೆ ಎರಡು ಬಾಗಿಲುಗಳು. ಒಂದು ಹೊರಗಡೆಗೆ ಹೋಗಲು, ಅದನ್ನು ನಾನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಮನೆಯ ನಡುಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ಇದ್ದಿತು, ಅದನ್ನು ಮನೆಯ ಮಾಲೀಕ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿ ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಚಿಲಕಕ್ಕೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿದ್ದ. ಹೀಗಾಗಿ ಆ ಮನೆಯ ಕಡೆ ಆಗುವ ಶಬ್ದಗಳು ನನಗೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜು ಓದುವ ಸುಂದರ ಹುಡುಗಿಯಿದ್ದಳು ಅವಳ ಹೆಸರು ಪ್ರಿಯಾಂಕ. ನನ್ನ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲೇ ಓದುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೊಬ್ಬ ತಮ್ಮ ಇದ್ದ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದ. ಹತ್ತು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಆಲುಗೆಡ್ಡೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು ಶ್ರೀಲಂಕಾ, ಸಿಂಗಪೂರಿಗೆ ರಫ್ತು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದೊಂದು ಬೆಳೆಗೂ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಗಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಹೀಗಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಟಿ.ವಿ. ಇರಲಿಲ್ಲ. ರೇಡಿಯೋ ಎಂದರೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಟ್ರಾನ್ಸಿಸ್ಟರ್ ಇದ್ದರೆ ದೊಡ್ಡ ಶ್ರೀಮಂತರು ಎಂಬ ಭಾವನೆ. ಕಾಲೇಜು ಹುಡುಗರಿಗೆ ರೇಡಿಯೋ ಸಂಗೀತ ಕೇಳುವ ಗೀಳು, ಪ್ರತಿ ಬುದುವಾರ ರಾತ್ರಿ ಎಂಟರಿಂದ ಒಂಭತ್ತರವರೆಗೆ ರೇಡಿಯೋ ಸಿಲೋನ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಿನಾಕಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೇಳುವುದು ಒಂದು ಹುಚ್ಚು. ಊಟ-ನಿದ್ರೆ ಬಿಟ್ಟರೂ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೇಳುವುದು ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ನಾನು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ 'ಕುಡುಮಿ' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಗಳಿಸಿದ್ದೆ. ಸದಾ ಓದು. ಯಾವಾಗಲೂ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಪಾಠದ ಬಗ್ಗೆ ಓದುವುದು, ಬರೆಯುವುದು ಚರ್ಚಿಸುವುದು ನನ್ನ ಹವ್ಯಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ಕುಳಿತು ಓದುತ್ತಿದ್ದೆ. ನೋಟ್ಸ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಪ್ರತಿ ಟೆಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲೂ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲೂ ನಾನೇ ಫಸ್ಟ್. ನಮ್ಮದು ಕೋ ಎಜುಕೇಷನ್ ಕಾಲೇಜು. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿದ್ದರು ಕಾಲೇಜು ಆವರಣಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಉಡುಗೆ ತೊಟ್ಟ ಹುಡುಗಿಯರ ಓಡಾಟ, ನಾನು ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ದೂರವಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಅವರ ಹಿಂದೆ

ಓನಾದುವುದೇ ಕೆಲಸ. ಅವರ ಗಮನ ಸೆಳೆದರೆ ಧನ್ಯನಾದನೆಂಬ ಭಾವನೆ. ನಮ್ಮದು ಬಡಕುಟುಂಬ. ನಾನು ಓದಿ ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲಸ ಹುಡುಕಿ, ನಮ್ಮ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಸುಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಓದೇ ನನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವಾಗಿತ್ತು. ಫಸ್ಟ್‌ಟರ್ಮ್ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಓದುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಮನೆಯೊಳಗಿಂದ ಕೂಗಾಟ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಿನಾಕಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಕಿವಿ ಕಿವುಡಾಗುವಂತೆ ದೊಡ್ಡ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುಗಳು ಕೇಳತೊಡಗಿದವು. ನಾನು ಓದಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಎದ್ದು ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದೆ, ಪ್ರಿಯಾಂಕ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಗಳು. “ಏನು?!” ಎಂಬಂತೆ ನೋಡಿದಳು.

“ನಾಳೆ ನನಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ - ಓದೋಬೇಕು, ದಯವಿಟ್ಟು ರೇಡಿಯೋ ಆರಿಸಿ” ಎಂದೆ. ಅವಳು ಕೆಂಗಣ್ಣು ಬಿಡುತ್ತಾ “ನನಗೂ ನಾಳೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ, ಹಾಗಂತ ಬಿನಾಕಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೇಳಲಿರಲಾಗುತ್ತೇ. ಬೇಕಾದರೆ ನೀವು ಯಾವುದಾದರೂ ಪಾರ್ಕಿಗೆ ಹೋಗಿ ಓದೋಳ್ಳಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಪ್ಪನೆ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿದಳು. ನಾನು ಒಂದು ಹುಡುಗಿ ಜೊತೆ ಅಷ್ಟು ಮಾತಾಡಿದ್ದೇ ಹೆಚ್ಚು. ಬೆವತುಹೋದೆ. ಕೊನೆಗೆ ಅವಳು ಹೇಳಿದಂತೆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪಾರ್ಕಿಗೆ ಹೋಗಿ, ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಪಾರ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಲೈಟಿನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಓದಿದೆ. ಎಂದಿನಂತೆ ನಾನೇ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಫಸ್ಟ್ ಬಂದೆ.

ಗಣೇಶನ ಹಬ್ಬ ಬಂತು, ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲೊಂದು ಅಜ್ಜಿಯಿತ್ತು. ಕೆರೆಯಿಂದ ಜೇಡಿಮಣ್ಣು ತಂದರೆ ತಾನೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಗೌರಿ ಗಣೇಶ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದನ್ನೇ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರಿಯಾಂಕಳ ತಮ್ಮ ಮತ್ತು ನಾನು ಕೆರೆಗೆ ಹೋಗಿ ಜೇಡಿಮಣ್ಣು ತಂದೆವು, ಅಜ್ಜಿಗೆ ಗಣೇಶ ಮಾಡಲು ನೆರವಾದೆವು. ಹಬ್ಬದ ದಿನ ಹಸಿರು ತೋರಣಗಳಿಂದ ಮನೆಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದೆವು. ಹಬ್ಬದ ದಿನ ನೂರೊಂದು ತಪ್ಪಿದರೆ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಗಣೇಶ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿ, ಬಸ್ತಿ ಹೊಡೆದು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಬರುವುದು ಆ ಕಾಲದ ಪದ್ಧತಿ. ಹೋದ ಕಡೆಯೆಲ್ಲ ಚರುಪು, ಪ್ರಸಾದ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಪ್ರಿಯಾಂಕಳ ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಅಜ್ಜಿ “ಲೋ, ರವಿ ಬಂದವ್ವೆ ಅವನಿಗೆ ಊಟಹಾಕಿ ನಾಲ್ಕು ಕಡುಬು ಹಾಕಿ, ತುಂಬ ಸಹಾಯ ಮಾಡವ್ವೆ” ಎಂದರು. ಪ್ರಿಯಾಂಕ ವಯ್ಯಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕೈಕಾಲು ತೊಳೆಯಲು ನೀರು ಕೊಟ್ಟು ಉದ್ದನೆಯ ಬಾಳೆ ಎಲೆ ಹಾಸಿದಳು.

ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತೆ, ನನಗೆ ಕಾಯಿಕಡುಬು ಎಂದರೆ ಇಷ್ಟ. ಎಲೆಗೆ ಊಟ ಬಡಿಸಿದಾಗ ಮೊದಲು ಕಡುಬನ್ನು ಬಟ್ಟಲಲ್ಲಿದ್ದ ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿ ತಿಂದೆ. ನಾನು ತಿಂದಷ್ಟು ಹಾಕುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು. ಗಾಬರಿಯಾದೆ “ಇದೇನ್ರೀ ಹೀಗೆ ಬಡಿಸ್ತೀರಿ?” ಎಂದೆ.

“ಗಣೇಶನ ಹೊಟ್ಟೆ ಡಬ್ಬ ಅಂತ ಒಡೆದ ಮೇಲೆ ಹಾವಿನ ಹಗ್ಗ ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳಿ, ಆಕಾಶದ ಚಂದ್ರ ನಿಮ್ಮನ್ನ ನೋಡಿ ನಗ್ತಾನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಿಲಕಿಲನೆ ನಕ್ಕಳು. ನಾನು ಊಟ ಬಿಟ್ಟು ಎದ್ದು ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟೆ.

ಒಂದು ದಿನ ಕಾಲೇಜು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ರೂಮಿನ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದೆ. ರೈಲ್ವೆ ಸ್ಟೇಷನ್ ಬಳಿ ಇದ್ದ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಯಾಂಕ ಮತ್ತು ಅವಳ ತಮ್ಮ ಹೊಸ ಸೈಕಲ್ ತುಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳಿಗೆ ಅವನ ತಮ್ಮ ಸೈಕಲ್ ಹೇಳಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ.

ನಾನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಇಬ್ಬರೂ ಬಿದ್ದರು. ಅವರ ಮೇಲೆ ಸೈಕಲ್ ಬಿತ್ತು. ನಾನು ಓಡಿಹೋಗಿ ಸೈಕಲ್ ಎತ್ತಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆ.

“ನಿಮಗ್ಯಾಕ್ರಿ ಈ ಸೈಕಲ್ ಸವಾರಿ?” ಎಂದೆ.

“ನಾನು ಹುಡುಗಿಯಾದ್ರೆ ಸೈಕಲ್ ತುಳಿಬಾರ್ದೇನ್ರೀ. ನೀವು ಗಂಡು ಅಂತೀರಿ ಸೈಕಲ್ ತುಳಿಯೋಕೆ ಬರುತ್ತೇನು?” ಎಂದಳು.

“ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ತುಳೀತೀನಿ!” ಎಂದೆ ಎದೆಯುಬ್ಬಿಸಿ.

“ತುಳೀರಿ ನೋಡೋಣ!” ಅಂತ ಒಂದು ಸೈಕಲ್ ಬಾರ್ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಳು. ನಾನು ಸೈಕಲ್ಲನ್ನು ಲೀಲಾ ಜಾಲವಾಗಿ ತುಳಿದೆ. ಅವಳು ನನ್ನ ಮೈಗೆ ತನ್ನ ಮೈಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಕುಳಿತಳು. ಹ್ಯಾಂಡಲ್ ಮೇಲಿದ್ದ ನನ್ನ ಕೈ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕೈಯೂರಿದಳು. ನಾನು ಸೈಕಲ್ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟೆ.

ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ಗೌರಿಬಿದನೂರಿಗೆ ಒಂದು ನಾಟಕದ ತಂಡ ಅಂತರ ಕಾಲೇಜು ನಾಟಕ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಹೊರಟಿತು. ಎ.ಎಸ್. ಮೂರ್ತಿಯವರ ‘ಕ್ಷೇತ್ರದಕಾಗೆ’ ನಾಟಕ. ಪ್ರಿಯಾಂಕ ನಾಟಕದ ಹೀರೋಯಿನ್ ‘ರಾಗಿಣಿ’ ಪಾತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಾಟಕ ಇನ್ನು ಒಂದು ವಾರವಿದೆ ಎನ್ನುವಾಗ ನಾಟಕದ ಹೀರೋ ಜ್ವರ ಬಂದು ಮಲಗಿಬಿಟ್ಟ. ಪ್ರಿಯಾಂಕ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರಿಗೆ ಹೇಳಿ, ನಾನು ಆ ಪಾತ್ರ ಮಾಡಲು ಒತ್ತಾಯ ತಂದಳು, ನಾನು ಹೆದರಿ ನಿರಾಕರಿಸಿದೆ, ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರು “ನನ್ನಾಜ್ಞೆ” ಎಂದಾಗ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ. ಪ್ರತಿದಿನ ನನ್ನ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲೇ ಅರ್ಧ ರಾತ್ರಿವರೆಗೆ ಅಭ್ಯಾಸ ನಡೆಸಿದೆವು. ಮನೆಯಿಂದ

ಉಪಹಾರ, ಕಾಫಿ ಸರಬರಾಜಾಯಿತು. ಮೂವತ್ತು ನಾಟಕಗಳು ಬಂದಿದ್ದವು. ಲೇಖಕರಾದ ಎ.ಎಸ್. ಮೂರ್ತಿಯವರೇ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ನೀಡಲು ಬಂದಿದ್ದರು. ನನಗೆ ಎದೆ ನಡುಕ ಲೇಖಕರ ಮುಂದೆ ಅವರ ನಾಟಕವನ್ನಾಡುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವೇ! ನಮ್ಮ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂತು. ರಾಗಿಣಿಗೆ 'ಉತ್ತಮ ನಟಿ' ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂತು.

ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ಬಿ.ಎ. ಪೈನಲ್ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮುಗಿದ ನಂತರ 'ನಂದಿ'ಗೆ ಟ್ರಿಪ್ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರು. ನಾನು ಹೋಗಿದ್ದೆ. ನಂದಿಬೆಟ್ಟ ಸೋಡುತ್ತಾ ಬರುವಾಗ ನಾನು, ಪ್ರಿಯಾಂಕ ಪಾಲಾರ್ ನದಿ ಹುಟ್ಟುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬೇರಾದೆವು. ಹೊರಗಿನ ಪ್ರಕೃತಿ ಸವಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಬಂದು ಹಾವು ಪೊದೆಯಿಂದ ಬಂತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆದರಿದ ಪ್ರಿಯಾಂಕ ಓಡಿಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು. ಹಾವು ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ಹರಿದುಹೋದರೂ ಅವಳು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡದೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು. ನನಗೆ ರೋಮಾಂಚನವಾಯಿತು.

ನಾನು ಊರಿಗೆ ಹೊರಟಾಗ, ಪ್ರಿಯಾಂಕ ನನ್ನ ರೂಮಿಗೆ ಬಂದಳು. ಅವಳು ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಊದಿದ್ದವು. ನಾನು ಅವಳಿಗೆ ಊರಿಗೆ ಹೋಗುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. "ಮತ್ತೆ ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತೀ?" ಎಂದಳು. "ನಿನ್ನ ಮದುವೆಗೆ!" ಎಂದೆ. ಅವಳು ವಿಕಟವಾಗಿ ನಗುತ್ತಾ "ನನ್ನ ಮದುವೆ ಆಗಿದೆಯಲ್ಲಾ" ಎಂದಳು "ಯಾವಾಗ?!" ಎಂದೆ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ. "ಹೆಣ್ಣು ಒಂದು ಸಾರಿ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಸೋತರೆ ಅಂದೇ ಅವಳ ಮದುವೆ" ಎಂದಳು. "ಯಾರು? ಯಾರವನು?" ಎಂದೆ.

"ಸೂರ್ಯನಿಗಾಗಿ ತಾವರೆ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಕಾದಿದ್ದು, ಅವನು ಕಂಡೊಡನೆ ಅರಳುತ್ತದೆ. ಜೀವನವೆಲ್ಲಾ ಅವನಿಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ರವಿಯಾದರೋ ಇದರ ಕಡೆ ತಿರುಗಿಯೂ ನೋಡದೆ ಪಶ್ಚಿಮದ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಹಿಂದೆ ಹೊರಟು ಹೋಗ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ತಾವರೆ ರವಿಗಾಗಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ" ಎಂದಳು.

"ನಿನ್ನ ಮಾತು ಒಗಟಾಗಿದೆ - ನನಗೇನು ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ" ಎಂದೆ.

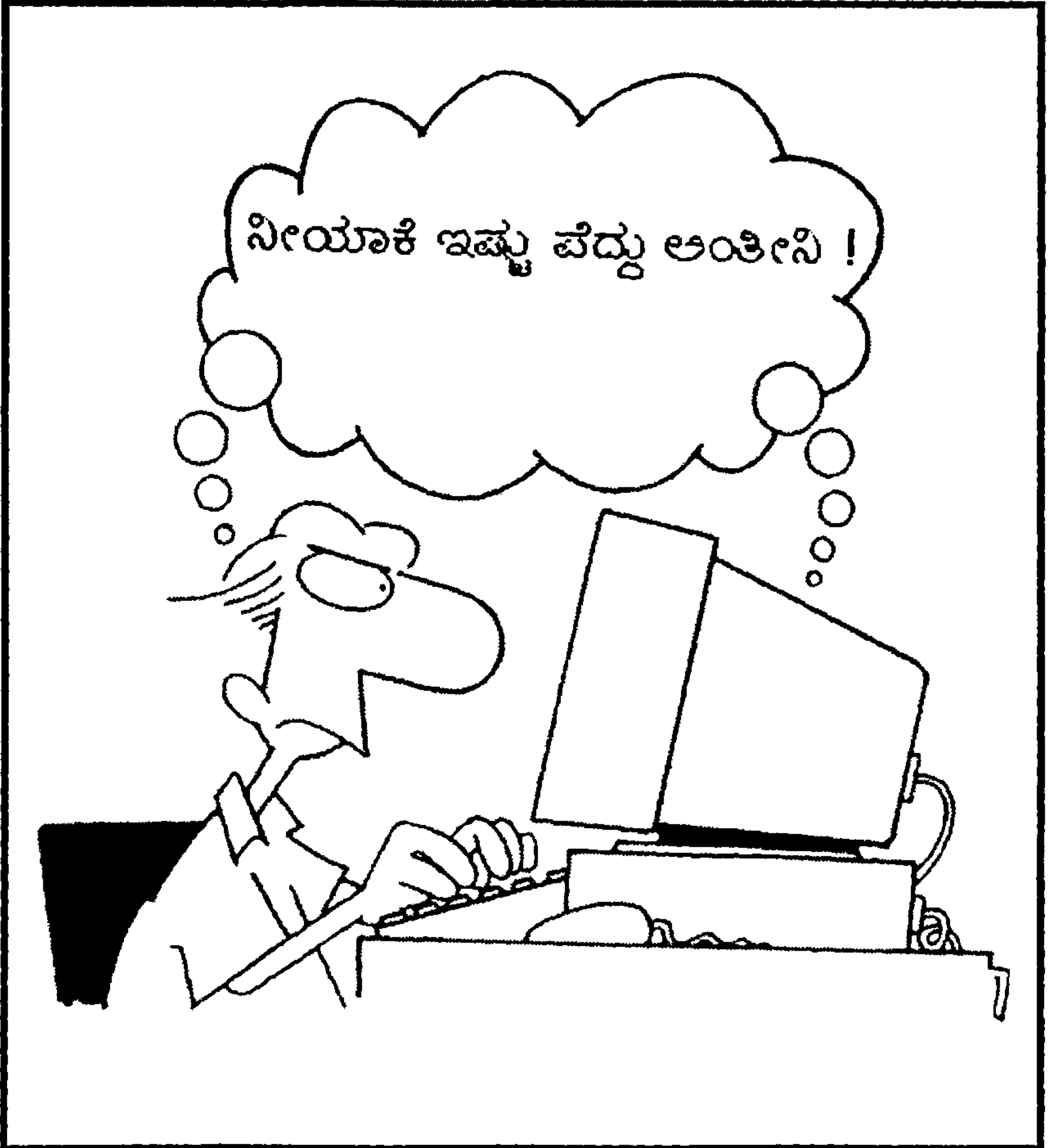
"ನಿನಗರ್ಥವಾದ ದಿನ ನನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಾ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟು ಹೋದಳು.

ಇವೆಲ್ಲ ಆದಮೇಲೆ ನಾನು ಎಂ.ಎ. ಮಾಡಿ ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪಿ.ಹೆಚ್.ಡಿ. ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲೇ ಪ್ರೊಫೆಸರಾದೆ. ಈಗ ನನಗೆ ಅವಳ ಮಾತುಗಳು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಕಾಲ ಮಿಂಚಿದೆ. ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿದೆ. ಎಷ್ಟೋ

ವರ್ಷಗಳ ಬಳಿಕ, ಅವಳು ತಂಜಾವೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆಂದೂ, ತಿರುಚನಾಪಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಲೇಜು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆಂದೂ ತಿಳಿಯಿತು.

ಅವಳು ಬಾಳಿಸುದ್ದಕ್ಕೂ ಮದುವೆಯಾಗದೆ ಹಾಗೆ ಉಳಿದಾಳೆಂದು ತಿಳಿದಾಗ ತತ್ತರಿಸಿ ಹೋದೆ. ಅವಳ ತಮ್ಮ ತಿರುಚನಾಪಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಹೋಟೆಲ್ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾನಂತೆ ಕೋಲಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಆಸ್ತಿಯೆಲ್ಲಾ ಮಾರಿ ಇಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ್ದಾರಂತೆ. ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿರುವ ಕಮಲದ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾನೆ.

ಅವನ ಲೇಖನ ಮುಗಿದಿತ್ತು. ನಾನು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟೆ. ಡೈರಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಸೂಟ್‌ಕೇಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡೆ. ಅವನನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಹುಡುಕಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಟಕ-ಟಕ-ಟಕ-ಸದ್ದು ಮಾಡುತ್ತಾ ರೈಲು ಚಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ವಾರದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು

(ಕೆಲವು ನೆನಪುಗಳು)

ಶೀರ್ಷಿಕೆ ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ರಾಜಕಾರಣಿ, ಸಾಹಿತಿ, ವಿಜ್ಞಾನಿ, ನಟ ಅಪ್ಪಿ ತಪ್ಪಿ ಶ್ರೀ ಸಾಮಾನ್ಯನನ್ನು ಕುರಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಪರಿಚಯ ಲೇಖನವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡಿ. ಇಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯಿಸುವ ವಾರದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಇಂದು ಅಪರೂಪವೆನ್ನಬಹುದು. ಆದರೂ ಮೂವತ್ತು - ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಲು ವಾರದ ಹುಡುಗರಾಗಿ, ವಾರಾನ್ಸ, ಭಿಕ್ಷಾನ್ಸದ ಹುಡುಗರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಊಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಅತ್ಯುನ್ನತ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗಳಿಸಿದ ಹಲವಾರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ಕಾಣಬಹುದು.

‘ನೆನಪು ಬಾಳಿನ ಬುತ್ತಿ’ಯೆಂದು ಓದಿದ ನೆನಪು. ಆಸ್ಕರ್‌ವೆಲ್ಡ್ “ನೆನಪು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ತಿರುಗಾಡುವ ದಿನಚರಿ ಪುಸ್ತಕ” (Memory... is the Diary we all carry about with us) ಎಂದಿದ್ದಾನೆ. ಇಂತಹ ನೆನಪನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಹನೀಯರುಗಳೂ ಇದ್ದಾರೆ.

ಹಿಂದೆ ತಾವು ಹುಟ್ಟಿದ ಊರಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಬಂದು ಓದುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಊಟಕ್ಕಾಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ವಾರದ ಮನೆಗಳನ್ನು. ಈಗಿನಂತೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯಗಳಾಗಲಿ, ಹೋಟೆಲು ಮುಂತಾದ ಅನುಕೂಲಗಳಿಲ್ಲದ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕ ಅಡಚಣೆಯಿಂದ ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಅದರಲ್ಲೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜಾತಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವಾರದ ಮನೆಗಳು ಒಂದು ವರಪ್ರಸಾದವಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ವಾರದ ಮನೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬಂದ ಅನೇಕ ಮಹನೀಯರು ಆ ದಿನಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಚರಿತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅಂದು ವಾರವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದವರು ಶ್ರೀಮಂತರಿರಬಹುದು, ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರಿರಬಹುದು. ಮನೆಯ ಯಜಮಾನರು ವಾರದ ಹುಡುಗರನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಂತೆಯೇ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂತಹ ಒಂದೆರಡು ಪ್ರಸಂಗಗಳ ಚಿತ್ರಣ ಇಲ್ಲಿದೆ.

ಕನ್ನಡದ ಆಸ್ತಿ 'ಮಾಸ್ತಿ'ಯವರು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಕಥೆ 'ಭಾವ' (ಭಾಗ- 1: ಅಧ್ಯಾಯ- 39,40,41) ದಲ್ಲಿ ವಾರದ ಹುಡುಗನಾಗಿ ಓದಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ - "ವಾರದ ಹುಡುಗನಾಗಿ ಓದಬೇಕಾಗಿ ಬಂದದ್ದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆಗ ಒಂದು ಹೀನಾಯವಾಗಿ ಕಂಡಿತಾದರೂ ಅದೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನಂಥ ಬೇರೆ ಹುಡುಗರು ಮನೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅನ್ನವನ್ನು ಭಿಕ್ಷೆಯಾಗಿ ಪಡೆದು ಊಟ ನಡಿಸಿಕೊಂಡು ಓದುತ್ತಿದ್ದುದು ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಇವರ ಪಾಡು ನನಗಿಂತ ಕಷ್ಟದ್ದು ಹೀನಾಯದ್ದು. ಇವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ನನಗೆ ಹೀಗೆ ಬಾಳುವುದು ಬಡತನಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಮೂಡಿತು, ಬೆಳೆಯಿತು, ಭದ್ರವಾಯಿತು. ಬಡತನದ ಕಹಿ ಎಷ್ಟಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನಾನೇ ಕಾಣದೆ ನಾನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡೆನು. ನನಗೆ ಅನ್ನ ನೀಡಿದ ಈ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ಜನ ಇಂಥ ಆಶ್ರಿತರನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆದರದಿಂದಲೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವರು.... ಮನೆಯ ಹಿರಿಯರು ನನಗಾಗಿ ಊಟವನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟು ಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮನೆಗೆ ಬರುವ ಭಿಕಾರಿ ಬಡ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಒಂದು ಪಲ್ಯವನ್ನೋ ಒಂದು ಹುಳಿಯನ್ನೋ ಬಡಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ಏನು ಕೆಡುತ್ತಿತ್ತು? ಏನು ಅಪರಾಧ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು? ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಅಂದಿನ ಊಟದ ಒಂದೊಂದು ವಿವರವೂ ನನ್ನ ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಸಲ ಶ್ರೀ ಕಂಠೀರವಾಚಾರ್ಯರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯರು ನಾನು ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ವೇಳೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದೋ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದರು. ಅಂಥ ಏನೋ ಉದ್ದೇಶ ಇಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಎಲೆಯತ್ತ ನೋಡಿದರು. ನೋಡಿದವರೇ, 'ಯಾಕೆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಉಂಡೆ ಬಡಿಸಲಿಲ್ಲವೇ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಮನೆಯ ಯಜಮಾನಿತಿ ಒಳಗಿನಿಂದ ಬಂದರು. ಯಜಮಾನರ ಮಾತನ್ನು ತಿಳಿದು, 'ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿದ್ದೆ, ಬಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮರೆತೆ', ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿದ್ದ ಉಂಡೆಯನ್ನು ತಂದು ಬಡಿಸಿದರು. ಉಂಡೆ ಎನ್ನುವುದು ತೊಗರಿ ನುಚ್ಚಿನ ಉಂಡೆ. ಮಜ್ಜೆಗೆ ಹುಳಿಯಲ್ಲಿ ಊರಿದ್ದದು. ಎಲ್ಲ ಊಟದೊಂದಿಗೆ ಅಂದು ಅದನ್ನು ಉಂಡೆ ನನಗೆ ಈ ಸಂಗತಿ ಇಂದೋ ನಿನ್ನೆಯೋ ನಡೆದ ಒಂದು ಸಂಗತಿ ಎಂಬಂತೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸ್ಫುಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕಂಠೀರವಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ನುಚ್ಚಿನ ಉಂಡೆಯೆಂದರೆ ತುಂಬಾ ಆಶೆಯಂತೆ. ಅದರಿಂದಲೇ ಅವರು ಈ ಹುಡುಗನು ಅದನ್ನು ತಿನ್ನಲಿ ಎಂದು ಅಪ್ಪಾಗಿ ಬಯಸಿದ್ದು. ಈ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯಿಂದ ಈ ಉಪಕಾರಿ ಪುಣ್ಯವಂತರು ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ವಾರದ ಹುಡುಗನನ್ನು ಹೇಗೆ ನೋಡಿಕೊಂಡರು" ಎಂದು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಾಸ್ತಿಯವರು "ಎಲ್ಲಾ ವಾರದ ಮನೆಯವರು ಇದೇ ರೀತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಮೇಲಿನ ಸಂಗತಿಗೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾದ ಘಟನೆಯನ್ನು

ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುತ್ತ “ಕಂಠೀರವಾಚಾರ್ಯರ ಮನೆಯ ಉಂಡೆಯ ಕತೆಯಷ್ಟೆ ಸ್ಫುಟವಾಗಿ ಈ ಸಂಗತಿಯೂ ನನಗೆ ನಿನ್ನೆಯೋ ಮೊನ್ನೆಯೋ ನಡೆದ ಒಂದು ಸಂಗತಿ ಎಂಬಂತೆ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಕನ್ನಡದ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತಿ “ತಿಮ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮ”ರೆಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದ ಬೀChi ಯವರು ತಮ್ಮ “ನನ್ನ ಭಯಾಗ್ರಫಿ” ಆತ್ಮಕತೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಬಡತನದ ಬಾಳನ್ನು ಅವರ ತಾಯಿಯ ಅನಿಸಿಕೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ “ಮಗಳು ಮಂದಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕಿರಿಯ ಮಗನನ್ನು (ಬೀChi ಯನ್ನು) ಹೊರ ಕಳಿಸುವುದು ತಾಯಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಮಧ್ಯದ ಮಗ ಶುನಸ್ಸೇಪ ಹಯವದನನಿಗೆ (ಬೀChಿಯ ಅಣ್ಣ) ವಾರಾನ್ನ ಲಭಿಸಿತು. ಎಷ್ಟು ಜನಕ್ಕಿದೆ ಈ ಪ್ರಸಾದ ಯೋಗ? ಒಂದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಂಡುಂಟು ಬೆಳೆದ ಶ್ರೀಮಂತ ಹುಡುಗ ರುಚಿ ಎಂದರೇನು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ವಾರಾನ್ನ ನಿಯಮ ಹಯವದನನಿಗೆ ಮುಂದು ಒಂದು ವರವೇ ಆಯಿತು. ಮಹಾರುಚಿಗಾರನಾಗಿ ಜೀವದುದ್ದಕ್ಕೂ ಬಾಳಿದ” ಎಂದು ತಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯದ ವಾರಾನ್ನದ ಬದುಕನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕನ್ನಡದ ಖ್ಯಾತ ಕಾದಂಬರಿಕಾರರಾದ ಡಾ|| ಎಸ್.ಎಲ್. ಭೈರಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮವೃತ್ತಾಂತ “ಭಿತ್ತಿ”ಯಲ್ಲಿ ತಾವು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ವಾರಾನ್ನ ಭಿಕ್ಷಾನ್ನದಿಂದ ವ್ಯಾಸಂಗ ನಡೆಸಿದ್ದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಕಾಲೇಜು ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ ವಾರದ ಊಟಕ್ಕಾಗಿ ಅನಾಥಾಲಯ, ಹೊಯ್ಸಳ ಕರ್ಣಾಟಕ ಹಾಸ್ಟೆಲು, ಶೇಷಣ್ಣ ಹಾಸ್ಟೆಲು ಎಂದು ತಡಕಾಡತೊಡಗಿದ್ದು, ಮುಂದೆ ಮೈಸೂರು ಪತ್ರಿಕೆಯ ತಿರುಮಕೂಡಲು ನಾರಾಯಣರೊಂದಿಗೆ ನಡೆಸಿದ ಸಂಭಾಷಣೆಯಿಂದಾಗಿ ವಾರದ ಊಟಗಳು ದೊರಕಿದ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟುವಂತೆ (ಪುಟ 180-181) ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಹೀಗೆ ವಾರದ ಮನೆಯ ಹುಡುಗರ ಅನುಭವವನ್ನು ಕುರಿತು ಶ್ರೀ ಎ.ವಿ. ಲಕ್ಷ್ಮಿನಾರಾಯಣ್ ತಮ್ಮ “ವಾರದ ವ್ಯಕ್ತಿ” ಎಂಬ ಲಘು ಲೇಖನದಲ್ಲಿ (ಸುಹಾಸ: ಸಂ. ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ಚಡಗ) ವಾರದ ಹುಡುಗರ ಮೋಜಿನ, ಪೇಚಿನ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹುದನ್ನು ಓದಿಯೇ ಸವಿಯಬೇಕು.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ವಾರದ ಹುಡುಗರನ್ನು ಕುರಿತ ಪ್ರಸ್ತಾವ ಹಲವಾರು ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿವೆ. ಕಾದಂಬರಿ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಅ.ನ.ಕೃ.

ಅವರ ಅಮರ ಕೃತಿ “ಸಂಧ್ಯಾರಾಗ”ದಲ್ಲಿ ರಾಯರ ಮನೆಗೆ ವಾರದ ಹುಡುಗನಾಗಿ ಬಂದ ವೆಂಕಟೇಶ ಮುಂದೆ ರಾಯರ ಅಳಿಯನಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಇದೇ ರೀತಿ ನಾ. ಕಸ್ತೂರಿಯವರು ಬರೆದಿರುವ ಹಾಸ್ಯ ಕಾದಂಬರಿ “ಚಕ್ರದೃಷ್ಟಿ”ಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕಿರಿಬಂಡೆ ಗುಂಡೂರಾಯ ಮತ್ತು ಅವನ ಮಿತ್ರ ಚಂದೂ ಇಬ್ಬರೂ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಭೂಪಟವನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕೆರೆದಿರಿಸಿಕೊಂಡು ವಾರದ ಮನೆಗಳ ಶಿಕಾರಿಗಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಗೆ ಬಲೆ ಬೀಸುವುದೆಂದು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಾರೆ. “.... ಮಲ್ಲೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ; ಬಸವನಗುಡಿ ವಾಸಿ. ಅಲ್ಲಿ ಹಸುವಿನಂಥ ಗೃಹಸ್ಥರನೇಕರಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದೆ ಹೋದರೆ ತಿವಿಯುವುದಿಲ್ಲ; ಹಿಂದೆ ಬಂದರೆ ಒದೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪುಣ್ಯಕೋಟಿಗಳು, ಅಂತ ನನಗೆ ಒಬ್ಬ ಗೆಳೆಯ ಹೇಳಿದ್ದ.....” ಹೀಗೆ ವಾರದ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿಯಾದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯ ವಿಚಿತ್ರ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಲೇಖಕರು ಸ್ವಾರಸ್ಯಮಯವಾಗಿ ‘ಸ್ನೇಹಪ್ರಭ’ ಎಂಬ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕನ್ನಡದ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ಅಪರೂಪದ ಕೃತಿ.

ವಾರದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಕೊನೆ ಮೊದಲೇ ಇಲ್ಲವೆನ್ನಬಹುದು. ಆದರೂ ವಾರದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾಗಿನ ನನ್ನ ಅನುಭವವೊಂದನ್ನು ಹೇಳಿ ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಸಹ ಹೈಸ್ಕೂಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದೆ. ಮುಂದುವರಿಸಲು ಸಮೀಪದ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ (ಹೊಸದುರ್ಗಕ್ಕೆ) ಬಂದದ್ದಾಯ್ತು. ವಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಠಡಿ, ಊಟಕ್ಕಾಗಿ ವಾರದ ಮನೆಗಳ ಏರ್ಪಾಟು. ಸೋಮವಾರದಿಂದ ಶುಕ್ರವಾರದವರೆಗೆ ಐದು ಮನೆಗಳು. ಶನಿವಾರ ಬೆಳಗಿನ ಕ್ಲಾಸು ಪೂರೈಸಿ ಊರಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವುದು. ವಾರದ ಮನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಕಷ್ಟ ಪಡಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಾನುಭೋಗರ ಮಗನಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಮಲ್ದಾರರು ಶ್ರೀ ವೆಂಕೋಬರಾಯರು; ಡಾಕ್ಟರ್ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು; ಚನ್ನಗಿರಿ ಲಾಡ್ಸ್; ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕೆಫೆ ಹೋಟೆಲ್ (ಹೋಟೆಲ್ ಯಜಮಾನರೂ ಸಹ ಕೆಲವು ಹುಡುಗರಿಗೆ ವಾರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು) ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಪುರೋಹಿತರು ವೇ||ಬ್ರ|| ಶ್ರೀ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮಭಟ್ಟರು ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ವಾರದ ಊಟ ನೀಡಿದ ಮಹನೀಯರು. ಯಾವ ಅಡೆತಡೆ ಇಲ್ಲದೆ ವಾರದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ವ್ಯಾಸಂಗವೂ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಮ್ಮೆ ನಡೆದ ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಸಂಗ ಇಂತಿಗೂ ಮಾಸಿಲ್ಲ. ಅಮಲ್ದಾರರ ಮನೆಯ ವಾರದ ಊಟದ ಸಮಯ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹತ್ತು ಗಂಟೆ. ರಾತ್ರಿ ಎಂಟು ಗಂಟೆ. ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರೂಮು. ಊರ ಹೊರಗಿನ ಹೊಸ ಬಡಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಮಲ್ದಾರರ ಮನೆ. ಇವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾರದ ಹುಡುಗನಾದರು ಊಟೋಪಚಾರಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಇರಲಿಲ್ಲ (ಬೇರೆ ವಾರದ ಮನೆಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ). ಶಾಸ್ತ್ರೋಗರ ಮಗನಾಗಿದ್ದುದರಿಂದಲೂ ಮನೆಯವರು ಸಹ ಗೌರವದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ದಿವಸ ಸಂಜೆ ಅಮಲ್ದಾರರ ಮನೆಗೆ ರಾತ್ರಿ ಎಂಟು ಗಂಟೆಗೆ ವಾರದ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅಂದು ಅವರು ಕುಟುಂಬ ಸಮೇತ ಮೊದಲನೆಯ ಆಟದ ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಮನೆಯ ಜವಾನ ಭಾಷಾಸಾಬ್ (ನನಗೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಚಿತ) “ಎಲ್ಲಾರು ಸಿನಿಮಾಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ ನೀವು ಬಂದ್ರೆ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳ್ತಾರೆ. ಊಟ ಮಾಡ್ಕಂಡು ಹೋಗ್ಬೇಕು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಕೂತ್ಕಳ್ಳಿ” ಎಂದು ಕುರ್ಚಿ ತಂದು ವರಾಂಡದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ ನನಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಸಿನಿಮಾ ಬಿಡುವುದು ಒಂಭತ್ತುವರೆ-ಹತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ. ಅವರು ಬಂದು ನಾನು ಊಟ ಪೂರೈಸಿ ರೂಮು ಸೇರಲು ಸುಮಾರು ಹೊತ್ತೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ನಡೆದು ಹೋಗುವಾಗ ಒಬ್ಬಂಟಿ. ರಸ್ತೆ ಬದಿಯಲ್ಲೇ ಸ್ಮಶಾನ ಬೇರೆ! ಅಮಾವಾಸೆ ಕತ್ತಲು ಬೇರೆ ಹೀಗೆ ಏನೇನೋ ಅನಿಸಿತು. ಹತ್ತು ನಿಮಿಷದ ನಂತರ ಜವಾನ್ ಭಾಷಾಗೆ “ಮನೆಯವರು ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದಾಗ ಅವನು “ತಪ್ಪಿಸ್ಬೇಡಿ ಅಮ್ಮ ನನಗೆ ಬಯ್ಯದೆ ಜರೂರ್ ಬರ್ಬೇಕು ಎಂದ” ಬರ್ತೀನಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಂದವನು ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಹೋಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮುಂದಿನ ವಾರ ಅಮಲ್ದಾರರ ಮನೆಗೆ ವಾರದ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನಿ ಕಳೆದ ವಾರ ರಾತ್ರಿ ನಾನು ಊಟ ಮಾಡದೆ ಹಾಗೆ ಹೋದದ್ದಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಪೇಚಾಡಿದರು. ಇಂದು ಯೋಚಿಸಿದಾಗ ಹೀಗೂ ಉಂಟೆ? ಎನ್ನಿಸದಿರದು. ಅಲ್ಲದೆ ಜವಾನ ಭಾಷಾ ಸಹ ನನ್ನನ್ನು ತರಾಟೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಸಾಹೇಬರು ಮತ್ತು ಅಮ್ಮ ನನ್ನನ್ನು ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಲು ಹೇಳಿದರಂತೆ. ಆದರೆ ಪಾಪ! ಅವನಿಗೆ ನನ್ನ ರೂಮಿನ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲ. “ಎಂಥಾ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ಬೆ ನೀನು ಹುಡುಗನ್ನ ಹೋಗ್ಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳ್ಬಾರ್ದಾಗಿತ್ತು. ಓದೋ ಹುಡುಗ ರಾತ್ರಿ ಉಪವಾಸ ಮಾಡ್ತಾನೆ” ಎಂದು ರಾಯರು ಅವನನ್ನು ಗದರಿಸಿದರಂತೆ. “ಇನ್ನೇಗೆ ಇಂಥ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಬಯ್ಯಬೇಡಿ” ಎಂದು ಭಾಷಾ ನನಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳಿದ.

ಈ ಪ್ರಸಂಗದಿಂದಾಗಿ ಅಂದು ವಾರದ ಹುಡುಗರ ಬಗ್ಗೆ ವಾರದ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಾಳಜಿ ಇತ್ತೆಂಬ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ

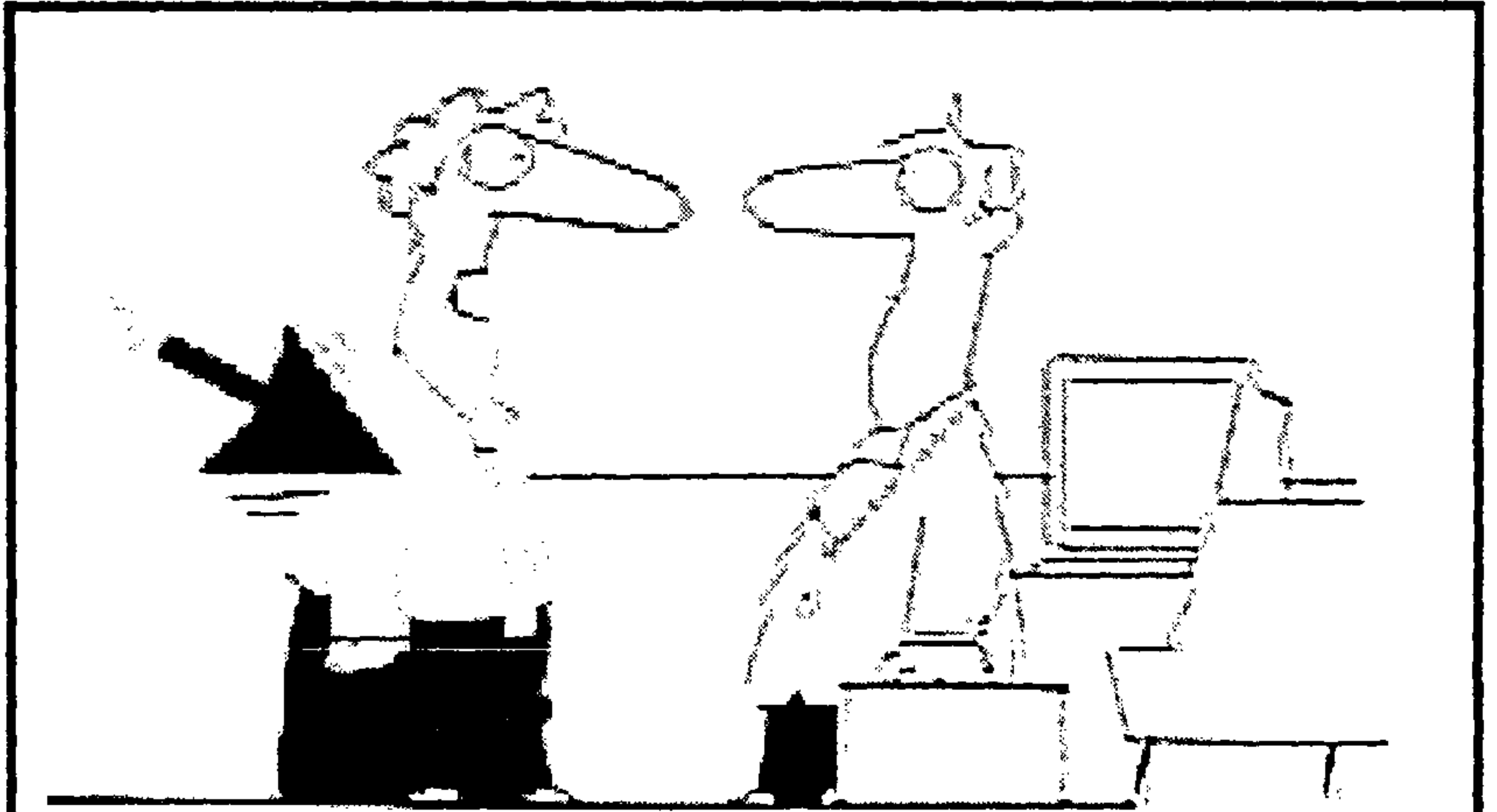
ಅಮಲ್ದಾರರು ಡಾಕ್ಟರ್‌ರವರು ಬೇರೆಡೆಗೆ ವರ್ಗವಾಗಿ ಹೋದಾಗ ಬೇರೆ ವಾರದ ಮನೆಗಳು ದೊರೆತವು. ಆದರೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಸಂಗದಂತಹ ಸಂಗತಿಗಳು ಮುಂದೆ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಸಂಗತಿ ಇಂದಿಗೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸದಾ ಹಸಿರಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ.

ಇಂದಿನ ನವನಾಗರಿಕತೆಯ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಎದುರಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ. ಅಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತೆ ಇಂದು ವಾರದ ಊಟವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವವರು ಅಪರೂಪವೆನ್ನಬಹುದು.

ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ವಾರದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಮೆರೆಯದಿದ್ದರೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಒತ್ತಡಗಳಿಂದಾಗಿ ತಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯ - ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ “ವಾರದ ವ್ಯಕ್ತಿ”ಗಳಾದ ಎಷ್ಟೋ ಮಹನೀಯರು ಎಲೆಯ ಮರೆಯ ಕಾಯಿಗಳಂತಿದ್ದರೆ, ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ತಮ್ಮ ವಾರದ ಊಟದ (ವ್ಯಕ್ತಿಯ) ಜೀವನವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

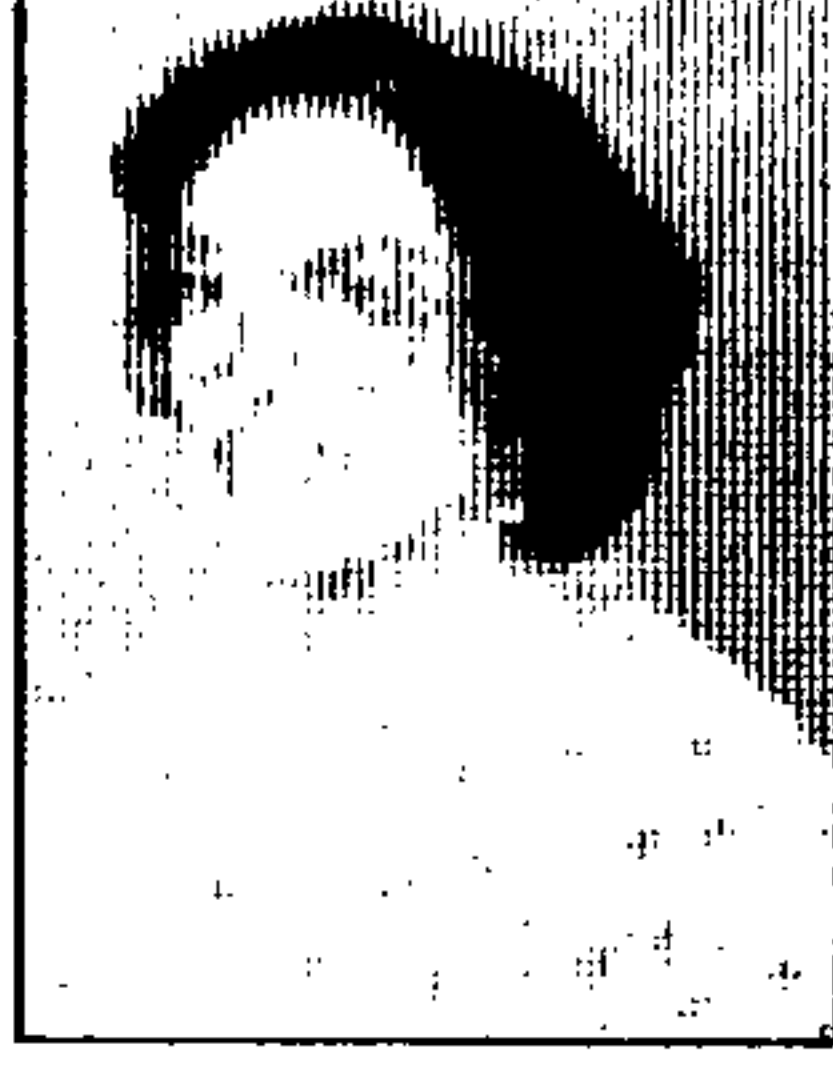
ಅನ್ನದಾತಾ ಸುಖೀಭವ

(ಸಂಗ್ರಹ) ನೀರರುಂದ ಕೇಶವಮೂರ್ತಿರಾವ್

ನನ್ನಿಂದ ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸ್ಬೇಕಾದ್ರೂ, ನನ್ನ ಬಾಸ್ ನನ್ನ ಡಬಲ್ ಕ್ಲಿಕ್ ಮಾಡ್ತಾನೀ. ಬೇಜಾರಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ.

ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿ

ಡೆಕ್ಕನ್ ಹೆರಾಲ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ “ಫ್ರೀಮ್” ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರದ ಕೃತೃ ಮಾಯಾಕಾಮತ್ ಇನ್ನಿಲ್ಲ. ದಿನನಿತ್ಯದ ರಾಜಕೀಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳನ್ನು ತುಂಟತನದಿಂದ ನೋಡಿ, ಭಾರತದ ಅನೇಕ ದಿನಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ರೇಖಾಚಾತುರ್ಯವನ್ನು ಮಿಂಚುತ್ತಿದ್ದ ಮಾಯಾ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ. ಮದುವೆಯ ನಂತರ ಪತಿ ಅಮರನಾಥರೊಡನೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರ ಹೂಡಿದ್ದರು. ದೆಹಲಿಯ ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಲಿಟರೇಚರಿನಲ್ಲಿ ಎಂ.ಎ. ಗಳಿಸಿದ್ದರೂ, ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರ ರಚನೆಯತ್ತ ಅವರ ಆಸಕ್ತಿ. ಈ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಅವರು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನೇಕ ದೈನಂದಿನಗಳು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದವು. 1985 ರಲ್ಲಿ ಈವೆನಿಂಗ್ ಹೆರಾಲ್ಡ್ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಮಾಯಾ ತಮ್ಮ ಚಿತ್ರರಚನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. “ಗೀತಾ” ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ರಚನೆ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದರ ನಂತರ “ಮಾಯಾ ಪ್ರಪಂಚ” ಎಂಬ ರಾಜಕೀಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳ ಕುರಿತು ಒಂದು ಕೊಂಕುನೋಟ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟವಾಗತೊಡಗಿತು.

ಮಾಯಾ ಅವರ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಚಿತ್ರಗಳು ನಾಡಿನ ಅನೇಕ ಹೆಸರಾಂತ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿವೆ. “ಮಿಡ್ ಡೇ” “ಇಂಡಿಪೆಂಡೆಂಟ್”, “ದ ಫ್ರೀ ಪ್ರೆಸ್ ಜರ್ನಲ್” ಮೊದಲಾಗಿ ಅನೇಕ ನಿಯತಕಾಲಿಕಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಯಾರವರ ರೇಖಾಚಾತುರ್ಯವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಯಿತು. 1997 ರಲ್ಲಿ ಮಾಯಾ ಏಷ್ಯನ್ ಏಜ್ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಸೇರಿದರು. ಇಲ್ಲಿ ಅವರ ಕಲೆಗೆ ತಕ್ಕುದಾದ ಮನ್ನಣೆ ಸಿಕ್ಕಿತೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಅನೇಕ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಇತರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ತಮ್ಮ “ಪಿಕ್ ಆಫ್ ದ ವೀಕ್” ಅಂಕಣಕ್ಕೆ ಆರಿಸಿದ್ದು ಮಾಯಾರವರ ಕಲಾಸೃಷ್ಟಿಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ. ಅಕ್ಟೋಬರ್ 1998 ರಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಕಾರರ ಸಂಘ ಮಾಯಾರವರಿಗೆ “ಉತ್ತಮ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಚಿತ್ರಕಾರ್ತಿ” ಪ್ರಶಸ್ತಿ ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಿತು. ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಏಕೈಕ ಮಹಿಳಾ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಕಾರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದ ಮಾಯಾ ಕಾಮತ್‌ರವರಿಗೆ ಅಪರಂಜಿಯ ಹೃದಯ ತುಂಬಿದ ಅಶ್ರು ತರ್ಪಣ.

ಮೈತ್ರಿತನದ ಪುಷ್ಪವನ

ಮದುವೆಗೆ ಮುಂಚೆ

144 ನಿಮಿಷಗಳ ಅವಿರತ ಹಾಸ್ಯದ ಹೊನಲು
ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವಗಳ
ಸೀಡೀ ರಾಮ್‌ಗಳು

ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ 2k1 (ಡಿಸೆಂಬರ್ 25, 2001) ರ ಶುಭ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ
ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ವಿವಿಧ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವಗಳಿಂದ ಆಯ್ದ ತುಣುಕುಗಳ
ಸರಮಾಲೆಯನ್ನು ಎರಡು ವಿಸಿಡಿ ಗಳಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿ
ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಬಿಡಲಾಗುವುದು.

ಈ ಎರಡು ವಿಸಿಡಿಗಳ ಒಟ್ಟು ಬೆಲೆ 400/-ರೂ.ಗಳು

ಮುಂಗಡವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸೀಡೀಗಳನ್ನು
ಕಾದಿರಿಸಲು 200/- ರೂ.ಗಳನ್ನು

ಅಪರಂಚೆ ಪ್ರಕಾಶನ

ನಂ. 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು 560 003

ಈ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಚೆಕ್ ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸಿ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವದಂದು
ಉಳಿದ 200/-ರೂ. ಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಸೀಡೀ ಗಳನ್ನು
ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವಗಳ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ರಸನಿಮಿಷಗಳ
ಸರಮಾಲೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮದಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.

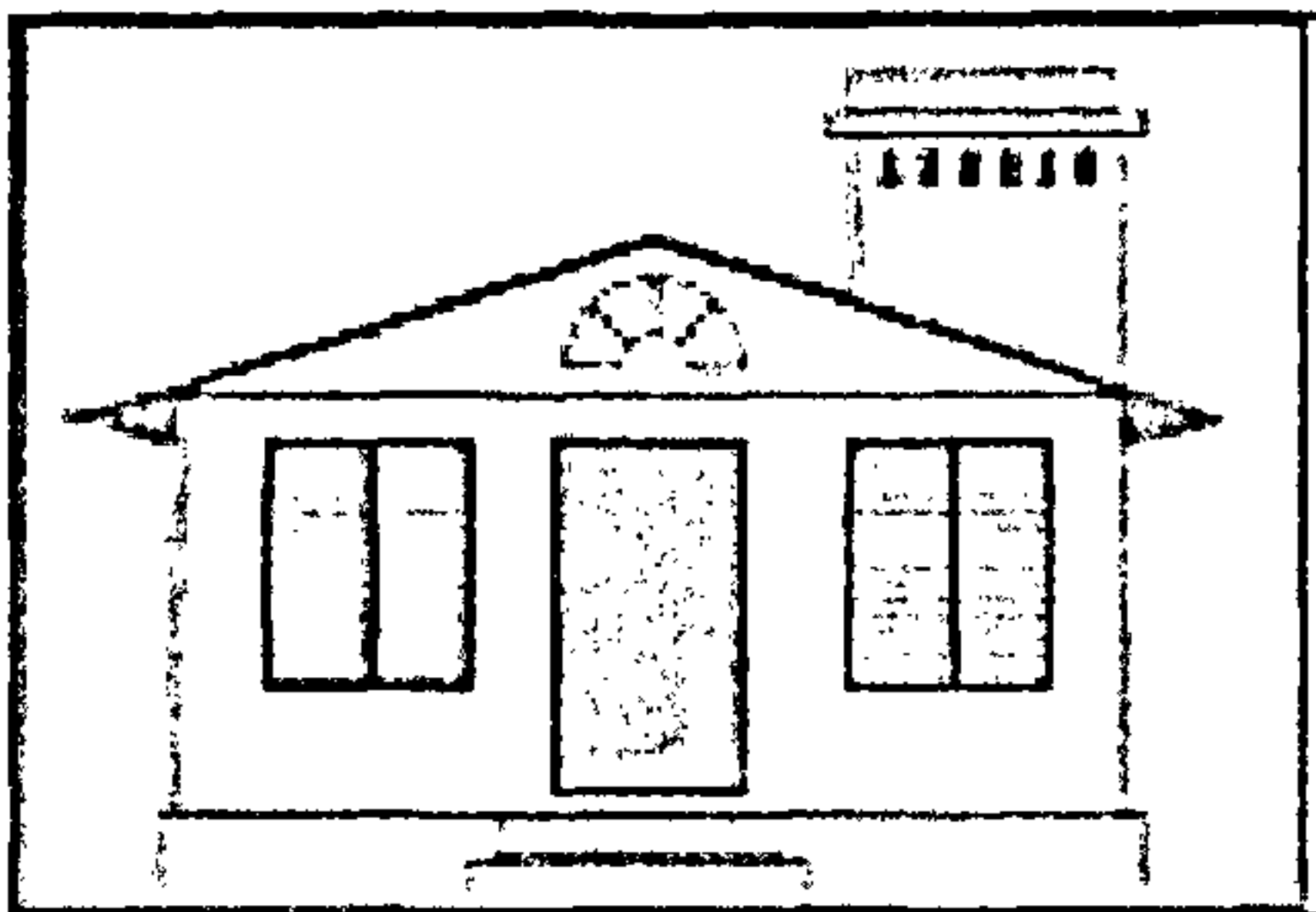
ನಿಮ್ಮ ಉತ್ಸಾಹ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀ ರಕ್ಷೆ

ಹಾಸ್ಯ ಆಂದೋಳನವನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ - ಸೀಡೀ ಕೊಳ್ಳಿ

OWNING A HOME IS
A ONE TIME DECISION.
THAT'S PRECISELY WHY
STATE BANK OF MYSORE
OFFERS THE BEST OPTIONS
IN HOUSING FINANCE.

Owning a home of your own is no more a dream. Especially when State Bank of Mysore is on your side with its range of Housing Finance Schemes to suit every need of yours. Starting from purchase to construction of new homes to repairs, renovation to extension of existing homes, State Bank of Mysore has the best finance options. What's more. When low processing charges, nominal interest, speedy disbursement of loans and flexible repayment facilities, your search for the best housing finance ends here.

MY BANK
HOUSING
FINANCE

State Bank of Mysore

Head Office : K.G. Road

Bangalore - 560 009

Website : <http://www.mysorebank.com>

Driven by customer satisfaction

ಹಾಸ್ಯಬ್ರಹ್ಮ - ಕೊರವಂಜೆ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ - 2k1

ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ಸಂಸ್ಥರಣೆ

ದಿನಾಂಕ	- 25- 12- 2001
ಸಮಯ	- ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 10.30 ರಿಂದ ಸಂಜೆ 5.30
ಸ್ಥಳ	- ಎಚ್.ಎನ್. ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರ
ಉದ್ಘಾಟನೆ	- ಸಿ.ವಿ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ
ಗೊರೂರು ನೆನಪು	- ಪ್ರಾಚಾರ್ಯ ಎಚ್.ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ (ಎಚ್ಚಿಕ್ಕಿ) ಪ್ರೊ ಅ.ರಾ. ಮಿತ್ರ
ಹಾಸ್ಯ ಗೀತೆಗಳು	- ರಾಜು ಅನಂತಸ್ವಾಮಿ
ರಂಗ ಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯ	- ಚಲನಚಿತ್ರ ನಿರ್ದೇಶಕ ರವಿ
ದಂಪತಿ ಸಿಂಪತಿ	- ಮುಷಿ ಕಲಾವಿದರು
ಗೊರೂರ 'ಬಿಸಲ್ಗುದುರೆ'	- ಎಸ್. ರಾಮಮೂರ್ತಿ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ
ಹಾಸ್ಯ ವೈವಿಧ್ಯ	- ಗಾನವಿನೋದಿನಿ ತಂಡ

ಹಾಸ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಬಿಡುಗಡೆ

ಉಸ್ತುವಾರಿ: ಪ್ರೊ|| ಅ.ರಾ. ಮಿತ್ರ ಮತ್ತು ವೈ.ವಿ. ಗುಂಡುರಾವ್
ಹಿಂದಿನ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವಗಳ ರಸ ನಿಮಿಷಗಳ ಎರಡು ವಿಸಿಡಿ ಬಿಡುಗಡೆ

ಈ ಬಾರಿಯ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯ ಹಸ್ತ ನೀಡಲು ಸುವರ್ಣಾವಕಾಶ ಮೂವತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಪ್ರಾಯೋಜನೆ ರೂ. 10,000/- ಬ್ಯಾನರ್‌ಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ: 3 Ft. x 2 Ft. Rs. 3,500/- 5 Ft. x 3 Ft. Rs. 5,500/-	

ಸಂಚಾಲಕರು: ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್ ದೂ: 3232849
ಎಂ.ಎನ್. ನರಕೇಸರಿ ದೂ: 3499999

ಪ್ರಯಣದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ

- ವಸಾಹರಾ

ಮಹದಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ ಮಂಡಿಗೆಯನ್ನು ಮನದಲ್ಲೇ ಮೆಲ್ಲುತ್ತ ಮಂಡಿಸಿದ್ದ ಸರಸುವಿಗೆ ರಂಗಣ್ಣನ ಮುಖಚಹರೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ.

‘ಏನಿಲ್ಲ, ಈ ಪ್ರಯಾಣ ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಒಂದು ಮೈಲಿಗಲ್ಲು ಕಣ್ಣೇ.... ಎಂಜಾಯ್ ಮಾಡೋದು ಬಿಟ್ಟು ನೀವು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಆ ಗೋಳು ಪಾರ್ಟಿಗೆ ರೀಹರ್ಸಲ್ ಮಾಡೋದರ ಕೂತಿದೀರಲ್ಲ!’

‘ಅಲ್ಲೇ... ಈ ಕ್ಯಾಮರಾ ಸ್ಟಾಂಡಿನ ಕಾಲು ಬೆನ್ನಿಗೆ ಬಡೀತಾ ಇರುವಾಗ ನಗ್ತಾ ಹೇಗೆ ಕೂರಲಿ?’

‘ಅಯ್ಯೋ!... ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆ ಶಕುನಾರಿ! ಅದೃಷ್ಟಲಕ್ಷ್ಮಿ ಒದ್ದುಕೊಂಡು ಬರ್ತಾ ಇದೆ, ಕ್ಯಾಮರಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ. ನಿಮಗಂತೂ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಸಂಜೆ ಆ ಇನಿಸ್ಪೂಟ್ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಲೈಫೇ ಬೇಡ ಬಿಡಿ’

ರಂಗಣ್ಣ ನಿರುತ್ತರನಾದ. ಹೆಂಡತಿಯ ವಿಚಾರಧಾರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮೌನಚಿಂತನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ. ಅದೃಷ್ಟಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪ್ರಸಾದಿಸಿದ ಮೊದಲನೆಯ ವರ ‘ಲಕ್ಷ್ಮಿ’ ಕೆಮ್ಮುತ್ತ, ಕುಂಟುತ್ತ ನೆಲಮಂಗಲದಾಚೆ ಐದಾರು ಮೈಲಿ ಸಾಗಿ ರಸ್ತೆಂದು ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿತು. ‘ಗಾಡಿ ಪಂಚರು, ಇಲ್ಲೇ ಬ್ರೇಕ್‌ಪಾಷ್ಚು’ ಅಂತ ಚಂದ್ರ ಕೂಗಿದ.

ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕಲ್ಯಾಣ ಇತ್ತು. ಒಳ್ಳೆ ಕಲ್ಲು ಸೋಪಾನ. ಬಸ್ಸಿನವರೆಲ್ಲ ಇಳಿದು ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಕೂತರು. ಸರಸು ಎರಡು ತಟ್ಟೆ, ಲೋಟ ತಾನೇ ತಂದಿದ್ದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೊಳೆದುಕೊಂಡದ್ದು ನೋಡಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ವ್ಯಕ್ತಿ ವಿಚಾರಿಸಿದ: ‘ಇದೇ ಮೊದಲನೇ ಸರ್ತೀನಾ, ಕ್ಯಾಂಪ್ ಬಂದಿರೋದು?’ ರಂಗಣ್ಣ ಹೂಗುಟ್ಟಿದಾಗ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಶ್ನೆ: ‘ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಿರಾ?’

‘ತಾತಾ ಇನಿಸ್ಪೂಟ್‌ನ ಫಿಸಿಕ್ಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ರೀಡರ್ ಆಗಿದೀನಿ’. ಆತ ಪಾಕ್ ಹೊಡೆದವನಂತೆ ಎದ್ದುನಿಂತು ಎರಡೂ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಹಾಕಿದ.

‘ಏನ್ಸಾರ್, ಅಷ್ಟೊಂದು ಓದಿದೀರಾ! ಒಳ್ಳೇ ಕೆಲಸ ಇದೆ.... ನೀವು ನಿಜವಾದ ಕಲಾಪ್ರೇಮಿ ಇರಬೇಕು ಸಾರ್!’

‘ಹಾಗೇನೂ ಇಲ್ಲ... ಒಂದು ಥರಾ ಅನಿವಾರ್ಯ.’ ‘ಹೆಂಡ್ತೀಕಾಟ’ ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಾನು ಅಂತ ಸರಸು, ‘ತಿಂಡಿ ಬಂತು, ಚೌಚೌ ಭಾತು ಕಣ್ರೀ, ಹಾಕಿಸ್ಕೊಳ್’ ಎಂದಳು. ಭಾತುಗಳು ರುಚಿಯಾಗಿಯೇ ಇದ್ದವು. ರಂಗಣ್ಣ ಏನೂ ಹೇಳುವ ಮೊದಲೇ ಸರಸು ‘ಅನಿವಾರ್ಯ ಅಂದರೆ... ಗುಂಡೇಶ ಅವರು ತುಂಬ ಬಲವಂತ ಮಾಡಿ ಕರೆದರು, ಅದಕ್ಕೇ ಬಂದ್ವಿ’ ಎಂದಳು.

‘ನಿಮಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಸಾರ್ ಈ ಗುಂಡಣ್ಣನ ಪರಿಚಯ?’

‘ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಲಾಸ್‌ಮೇಟಾಗಿದ್ದರು’.

‘ಓ.. ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಮೆಟ್ಟು ಹತ್ತಿದಾನಾ?... ಏನಾದ್ರೂ ಹೇಳಿ ಸಾರ್, ಈ ಕಂಪ್ಲಿ ನಿಮಗಂತೂ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ’

‘ನಿಮ್ಮ ಪರಿಚಯ?’

‘ನನ್ನ ಹೆಸರು ಶಿವಾಜಿರಾವ್... ಮಿಡಲ್‌ಸ್ಕೂಲ್ ಮಾಸ್ತರಾಗಿ ರಿಟೈರಾದೆ. ಮೊದಲಿನಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ನಾಟಕದ ಹುಚ್ಚು. ಆಗೊಂದು ಈಗೊಂದು ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಈಚೆಗೆ ಟೀವೀಲೂ ಕರ್ಕೊತಾರೆ.’

‘ಹಾ! ಅದಕ್ಕೇ ಅಂದ್ಕೊಂಡೆ... ನಿಮ್ಮನ್ನ ಎಲ್ಲೋ ನೋಡಿದ ಹಾಗಿದೆ ಅಂತ’ ಸರಸು ಉವಾಚಿಸಿದಳು.

‘ಹೌದು ತಾಯಿ... ಈಗ ಅದೇ ಜೀವನ.... ಏನು ಮಾಡೋದು, ಮನೇಲಿ ಕಷ್ಟ, ಎರಡು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕು, ಒಬ್ಬಿಗೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ದುಡ್ಡೇದೇ ಇದ್ದರೆ ರಥಾ ಸಾಗಬೇಕಲ್ಲ.’

ವಿಷಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಸೀರಿಯಸ್ ಆದ್ರೂ ಶಿವಾಜಿಯಿಂದ ಗುಂಡಣ್ಣನ ‘ಪ್ರತಿಭಾ ದಶಾವತಾರ’ಗಳು ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಅರಿವಾದುವು. ಕೈಯಿಟ್ಟ ಕಡೆ ಕಲಸು ಮೇಲೋಗರ ಮಾಡುವ ಅವನ ಏಕಮಾತ್ರ ಗುರಿ: ‘ಮೇಕ್ ಎ ಕ್ವಿಕ್‌ಬಕ್’ ಎಂದೂ ತಿಳಿಯಿತು.

‘ನೋಡಿ ಸಾರ್, ಇವನ್ನ ಫೀಲ್ಡಿಗೆ ಇಳಿಸಿದ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ರಾಮಚಂದ್ರ ಜೆಂಟಲ್‌ಮ್ಯಾನು, ಒಳ್ಳೇ ಕೆಲಸಗಾರ. ಈ ಹಲ್ಕಿಟ್ ಗುಂಡ ಅವನ ಮೇಲೇ ಸುಳ್ಳಂಪಳ್ಳಿ ಚಾಡಿ ಕೊರೆದು ಪ್ರೊಡ್ಯೂಸರ್ ಮನಸ್ಸು ಕೆಡಿಸಿದ. ರಾಮಚಂದ್ರ ಕಲೆಯಿಂದ ದೂರ ಹೋಗದೆ, ರಾಜಕೀಯ ಮಾಡದೆ ಇವನ ಹತ್ರಾನೇ ಅಸ್ಪೆಂಟು. ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರೇ ಕರೆಯೋದು.... ಸಾರ್ ನಿಮ್ಮ ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳ್ತೆ ಅಂತ...’

“ಛಿ ಛಿ ... ಹಾಗೇನಿಲ್ಲ... ಹೈಸ್ಕೂಲು ಬಿಟ್ಟಮೇಲೆ ಅವನ ಸಹವಾಸಾನೇ ಬಿಟ್ಟೋಯ್ತು”

‘ಒಳ್ಳೇದೇ ಆಯ್ತು ಬಿಡಿ. ಒಂದೊಂದಲ್ಲ ಅವ ಮಾಡೋದು... ನಿಮಗೇ ತಿಳಿಯುತ್ತೆ... ನಮ್ಮತ್ರ ನೋಡಿ ಡೈಲಿ ಆರುನೂರಕ್ಕೆ ರುಜು ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡು ಇನ್ನೂರು ಕೊಡಿಸ್ತಾನೆ. ಯಾಕೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದರೆ ‘ಇದೇ ಕೊನೇ ಕಾಲ್‌ಸೀಟು’ ಅಂತಾನೆ. ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗೇ ನಾವೂ ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳ್ತೀವಿ.’

‘ಆದರೆ ಹೀರೋಯಿನ್ನಿಗೆ ಆರುನೂರು ಬರಕೊಂಡು ಮೂರುಸಾವಿರ ತೆತ್ತಬೇಕಲ್ಲಪ್ಪ!’ ಎಂದು ಸಿಂಪತಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಗುಮುಖದ ಯುವಕ ಮಧ್ಯೆ ತಲೆ ಹಾಕಿದ. ‘ಹೌ ಆರ್ ಯು ರಾವ್ ಜೀ’ ಎಂದ.

‘ಓ ಶೇಕರಾ, ಬಂದ್ಯಾ... ಹಿಂಗಿದೀನಿ ನೋಡು’ ಅನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ‘ಇನ್ನಷ್ಟು ಚೌಚೌ’ ಎಂದು ಕುಕ್ಕರು ಕೂಗಿದ.

‘ನಿನ್ನ ಕೈ ಕೇಳ್ಬೇಕಾ ರುಸಿಂಗಾ... ಇವರಿಗೂ ಹಾಕು ಫಸ್ಟ್‌ಟೈಮು, ಹಿಂದ್ಲೇಟು ಹಾಕ್ತಾರೆ... ಪ್ರೊಪೇಸರುಕಣೋ’. ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಾಗಾಯ್ತು.

‘ಹೌದಾ ಸಾರ್ ಅಂತ ಶೇಖರ ಕೇಳಿದರೆ ರುಸಿಂಗ ಇನ್ನಷ್ಟು ಉಪಚಾರ ಮಾಡಿ ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನಿಸಿದ. ‘ಇವನ ಹೆಸರು ಹೇಗೆ ಉಗಮಿಸಿತು’ ಎಂದು ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ಸೋಜಿಗವಾಗಿ ಶಿವಾಜಿಯನ್ನು ಕೇಳಿಯೇಬಿಟ್ಟ. ಆತ ‘ಲೋ ಜೋಕರ್, ನೀನೇ ಹೇಳೋ... ಅಂದ ಹಾಗೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾಮೆಡಿ ಮಾಡೋ ಶೇಕರನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ‘ಜೋಕರ್ ಶೇಕರ್’ ಅಂತಾನೇ ಕರೀತೀವಿ ಸಾರ್’ ಎಂದ. ಶೇಖರನ ವಿವರಣೆ ಹೀಗಿತ್ತು:

‘ಇಲ್ಲೋಡಿ ಸಾರ್, ಅಮ್ಮ ಕೊಪ್ಪಾ ಕಡೆ ಹವೀಕರ ಮಾಣೆ. ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಇವ್ವಿಗೆ ‘ಋಷ್ಯಶೃಂಗ’ ಅಂತ ಹೆಸರಿಟ್ಟು. ಯಾರಿಗಾರೂ ಆ ಹೆಸರು ಹೇಳೋಕಾಗುತ್ತಾ ಸಾರ್? ಅದ್ದೇ ಅವನು ‘ರುಸಿಂಗ’ ಆಗಿ ಕೂತ.

‘ಓಹೋ, ಅದು ಅವನಿಗೆ ಪೆನ್‌ನೇಮ್ ಆಗಿಬಿಡ್ತು?’

‘ಬರೆಯೋರಿಗೆ ಪೆನ್‌ನೇಮು... ಇವನಿಗೆ ಸೌಟ್‌ನೇಮು ಅನ್ನಿ.... ಈ ಹೆಸರಿಡೋರು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಸಾರ್. ಐಜೀಪಿ ಆಫೀಸು, ಪೋಲೀಸು ಆಫೀಸು ಎಲ್ಲಾ ಇರೋದು ‘ನೃಪತುಂಗ’ ರೋಡು! ಪೋಲಿಸ್‌ನೋರಿಗೆ ಈ ಹೆಸರು ಹೇಳೋಕೆ ಕೇಡಿ ಅಣ್ಣಯ್ಯಗೊಳು ಎಲ್ಲುವಾರ ಟ್ರೇನಿಂಗ್ ಕೊಡಬೇಕು.’ ರಂಗಣ್ಣನ ಮುಖ ನೋಡಿ ಮುಂದುವರೆಸಿದ. ‘ಕೇಡಿ

ಅಣ್ಣಯ್ಯಗೊಳು ಅಂದ್ರೆ ಕಳ್ಳರಲ್ಲ ಸಾರ್, ನಮ್ಮೋರೇಯ, ಕನ್ನಡ
ಡೆವಲಪ್ ಮೆಂಟ್ ಅಥಾಪಟನೋರು'

ಈ ಜೋಕರಿನ ಸ್ವಾಕು ಇನ್ನೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿತ್ತು.

'ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಇಂಗ್ಲೀಷೂ ಹಾಗೇ ಸಾರ್. 'ನೃಪತುಂಗ' ಸ್ಟೆಲಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ 'ಐ'
ಇರಬೇಕಾ 'ಯೂ' ಬರಬೇಕಾ ಅನ್ನೋ ವಿವಾದದಲ್ಲಿ 'ವಿ' ಅನ್ನೋದೇ
ಮರೆತೋಗುತ್ತೆ. ಕಾಫಿ ಬಿಸಿಯಾಗಿದೆ ಕುಡಿದುಬಿಡಿ ಸಾರ್, ಇನ್ನೊಂದು ಲೋಟಾ
ತರ್ರೀನಿ' ಅಂತ ಓಡಿದ.

'ಎಂಥ ಫಿಲಾಸಫಿ ಇವನದ್ದು ಮಿಸ್ಟರ್ ಶಿವಾಜಿ! ಎಲ್ಲಿಯವನು ಇವನು?'

'ಕೋಲಾರದ ಅಪರಂಜಿ ಸಾರ್, ಮೇಲೆ ನೋಡೋಕೆ ಜೋಕರು... ಅಪ್ಪ
ಕುಡಿದು ಕುಡಿದು ಸತ್ತ, ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಖಾಯಿಲೆ, ಓದಿರೋ ತಮ್ಮ ಪೋರ್ಜರಿ
ಮಾಡಿ ಜೈಲಲ್ಲಿದಾನೆ, ಅಕ್ಕಂದು ಡೌರಿ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್. ಎಲ್ಲಾ ನುಂಗುಕೊಂಡು
ನಗುನಗ್ಗಾ, ನಗಿಸ್ತಾ ಇರ್ತಾನೆ. ಒಂದೂ ದುರಭ್ಯಾಸ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೆಲ್ಪ್
ಮಾಡ್ತಾನೆ'.

ತಾನು ಪ್ರಪಂಚ ನೋಡಿ ಕಲಿಯಬೇಕಾದ್ದು ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟಿದೆಯೋ ಎಂದು
ರಂಗಣ್ಣ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಬಸ್ ರಿಪೇರಿ ಆಯ್ತು ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು.
ಎಲ್ಲರೂ ಮೇಲೇರಿದರು. ಶೇಖರ, ಶಿವಾಜಿ ಸೇರಿ ರಂಗಣ್ಣ, ಸರಸೂಗೆ ಬೇರೆ
ಒಳ್ಳೆಯ ಸೀಟು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. ಪಯಣ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ಸುಮಾರು
ಮೂರು ಘಂಟೆ ವೇಳೆಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಊಟಾನೂ ಆಯ್ತು. ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ
'ಪ್ರಸಂಗ'ಗಳು ಯಾವುದೂ ನಡೆಯದೆ ಮೆರವಣಿಗೆ ಹಾಸನ ತಲಪಿದಾಗ ಸಂಜೆ
ಏಳಾಗಿತ್ತು.

ಚಂದ್ರ, ಆದೇಶದ ಮೇರೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಸಾಮಾನು ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನೂ
ಇಳಿಸಿಕೊಂಡ 'ಟೀಮು' ಭೂತಬಂಗಲೆಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ 'ಸುಖನಿವಾಸ' ಎಂಬ
ಭತ್ತಪ್ರವೇಶ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಗುಂಡಣ್ಣನ 'ಹುಂಡೈ' ಕೂಡಾ ಬಂದು ನಿಂತಿತು.
ಅದರಿಂದಿಳಿದ ಗುಂಡೇಶ ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ 'ಬಂದ್ವಿಟ್ತ್ಯಾ ಗುರೂ... ಇವತ್ತು ನಂ
ಲಕ್ಷುರಿ ಕೆಟ್ಟೋಯ್ತಂತೆ, ಸ್ಟೇರ್ ಬಸ್ ಕಳಿಸವ್ವೆ ನನ್ನಗ... ರಾತ್ರಿ ರೆಸ್ಟ್ ತಗೋ
ಗುರು, ನಾಳೇ ನೋಡಾನಾ. ಎಂದವನೇ, ಕಾಣದಂತೆ ಮಾಯವಾದ,
ಪ್ರೊಡ್ಯೂಸರ್ ಗುಂಡೇಶ ದಡದಳ್ಳಿ!

★ ★ ★

AMBUTHIRTA

POWER PRIVATE LIMITED

2ND FLOOR, 21/19, CRAIG PARK ROAD,
M.G. ROAD CROSS, BANGALORE-560 001, INDIA
TEL: 91-80-5597616/5599654/5595315, FAX: 91-80-5597617
e-mail: suchind@giabg01.vsnl.net.in

HMT is No. 1 in watches*

Times have changed,
but our position remains the same.

At HMT, it has been our constant endeavour to craft world-class watches. Designed to make you feel special. The new range of fabulous watches bears ample testimony to this fact.

Buy an HMT-the No. 1 brand among watches.

 hmt

W a t c h e s

More than 100 million
satisfied customers

*The Economic Times Survey of India's Most Trusted Brands conducted by research agency ORG-MARG
Buy a genuine HMT Watch from an Approved Retail Outlet. Insist on Cash Memo & Guarantee Card.

■ MASS/HMT/2343-01

Printed by V.R. NATH for the Publisher KORAVANJI APARANJI TRUST. Published by KORAVANJI APARANJI TRUST, 36, 6th Main Road, Malleswaram, Bangalore - 560 003. PRINTED AT RAVI GRAPHICS, 49, 4th Cross, SSI Area, Rajajinagar, Bangalore - 560 010. Editor : M. SHIVAKUMAR